

SPEJDER-BLADET

Væbneren

4

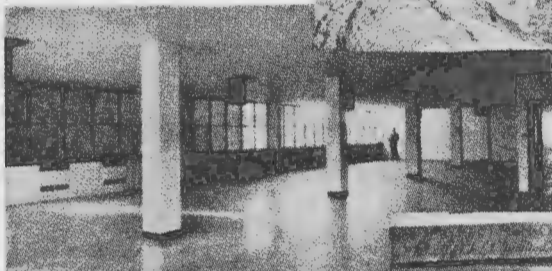
1958

KFUM-SPEJDERNE I DANMARK

JORDEN RUNDT

»Ture, der gør mænd tavse —« kendes også i USA. Den udholdenhed, disse amerikanske Senior-spejdere arbejder sig op fra dybet mod de høje tinder, belønnes med den skønne udsigt mod det fjerne.

Det internationale Bureau er fra 1. januar 1 år flyttet fra London til Ottawa. Her er et billede af de fremtidige lokaler. Direktøren, Dan Spry, som vi præsenterede i Marts-»Væbneren«, indbyder alle til at kigge indenfor. Adressen er: The Commonwealth Building, 77 Metcalfe Street, Ottawa 4, Canada.

Ulveunger fra Aklavik i Alaska er samlet et flok møde i menighedshuset.

Spejdere i Lahore, Pakistan, har vist oprin fra landets historie. Her er de med en studevogn på vej til en bazar.

MÅNEDENS ORD

»Da Jesus nu havde fået eddiken, sagde han: »Det er fuldbragt.« Og han bøjede hovedet og opgav ånden.«

(Johs. 19, 30).

DET FULDBRAGTE VÆRK

Per Nordsletten fik en gang bud om at komme og besøge en kone, der lå for døden. Da han trådte ind, udbrød den syge: »Åh, Per, hvad skal jeg gøre?« – »Du skal gøre det, som Jesus ikke har gjort,« svarede Nordsletten. »Men han har jo gjort alt,« sagde konen. »Akkurat – og derfor er der intet for dig at gøre,« lød svaret.

Hvilken frigørende sandhed! – Han har gjort alt. Han er prøvet i alt, ligesom vi, dog uden synd. Hvilken hvile i dette fuldbragte værk! Han har kæmpet mod synden som vor stedfortræder. Han har hadet synden, og han har overvundet den, ja sejret over helvedes fyrste i vort sted.

Derfor lyder indbydelsen til frelsen således: Kom, thi alt er rede. *Alt.* Ikke en tøddel af frelsen er ugjort eller overladt til os selv. Alt, hvad der kræves for at blive et Guds barn, og alt, hvad der er nødvendigt for at leve og vokse som en kristen – alt er rede.

Hele dette fuldbragte værk gælder for alle, der tager imod Jesus. Intet mindre og intet mere er vilkåret for at blive fuldkommen frelst. »Alle dem, som tog imod ham, gav han ret til at blive Guds børn.«

Vi er alle født farisæere og vil selv gøre noget for vor frelse. Men alt, hvad vi gør, forhindrer os kun i at få del i hans fuldbragte værk. Da det var fuldført, opgav Jesus sin ånd. For da var der ikke mere at gøre til vor frelse.

Erling Ruud.

Syng højt, min sjæl, om Jesu død!
Han faldt ej sejerløs,
thi hans »fuldbragt« så mægtigt lød,
at helved skjalv og gøs.

(Fra bogen »NY KRAFT«.)

Spejderbladet

VÆBNEREN

46. årgang

April

1958

★

INDHOLD:

Det er fuldbragt	111
Hovedkvarteret	112
Patruljen PÅ TUR ..	113
Så går vi igang med INTENDANTUR- MÆRKET	114
De lykkelige med egen hule	116
PATRULJELIV	117
Trekampen	120
Vi tegner	121
Muntre minder	122
DYNEMYSTERIET ..	123
Mod SOMMER og LEJRLIV	126
Ud i det fri	128
Spejderavisen	129
Ordet frit	133
Høkkassen	134
Senior-spejderen	135
Depotet	138
Rådsklippen	139
Med forgiftede pile ..	143
Wig og Wam — KIM	144

★

Forsidefoto:

SPEJDERLØFTET

★

– for alle drenge!

Vi præsenterer en ny gruppe nemlig Brejning gruppe fra Grejsdal division. Hjertelig velkommen i korpset. Vi håber og tror, at I vil få mange spændende og gode oplevelser sammen med spejderkammerater fra hele jeres store division og med kammerater fra hele korpset. Velkommen!

Ny divisionschef

er tiltrådt i Hjortedivisionen (Nordsjælland), idet Bengt Wienberg er fratrådt og Theodor Andersen tiltrådt. Vi siger tak til Bengt for hans gode arbejde i den forløbne tid og tillykke til Theodor til hans nye ansvarsfulde førerjob som hovedbestyrelsens tillidsmand og førernes fører.

Korpsets hæderstegn

er blevet tildelt 2 førere, nemlig Harry Damkjær og Svend Anker, begge Kolding. De har begge arbejdet aktivt og godt i 25 år med det grønne spejderarbejde. Det er nok en honor værd - ikke sandt?

Der er noget, der hedder trekamp.

Hvad er det? Ja, se, det er der ikke plads til at forklare her, men inde i Væbneren vil du finde mere derom. Hvis ikke jeres gruppe har noget med trekampen at gøre, kan det jo aldrig skade at spørge føreren hvorfor. Måske synes han det er en god ide, men har blot ikke lagt mærke til den før.

23. april

er korpsets mønstringsdag. Det bliver spændende at se, hvor mange vi er i år?

KFUM's sociale arbejde.

kender du sikkert ikke ret meget til, men det hjælper de arbejdsløse og hjemløse og opretter fritidshjem og klubber og tager sig af unge mennesker, som kommer til København uden at have et sted at være og meget mere. Dem kan vi hjælpe, ved at sælge lodsedler fra 15. april til 15. juli og måske har jeres fører allerede hørt derom og bestilt nogle. Vær endelig med til at hjælpe, hvis du kan.

KFUM-Spejderkorpslejr i Norge.

De norske KFUM-Spejdere har korpslejr ved Sangård i Fiskum. Alle de KFUM-Spejdere som har lyst kan deltage, idet nordmændene gerne ser så mange af os som muligt. Det er dejligt, at vi er så gode venner med vore norske spejderkammerater. - Prøv om du kan få din trop til at tage til norsk korpslejr til sommer. Den finder sted fra 1.-9. juli.

Jamborette i Sønderjylland.

2. sønderjydske division indbyder til Jamborette ved Varnæs, ved Abenrå fjord i tiden 11.-18. juli. Der ventes deltagere fra flere nationer. Det er en vældig god ide, de har fået i Sønderjylland sådan at lave en lille jamboree herhjemme - og så er det jo meget billigere end at tage til udlandet. Held og lykke med lejren.

Iøvrigt synes jeg

at det ville være en vældig god idé, om din patrulje og trop blev enige om præcis hvilken dag I ville skifte til korte bukser i april, for I ved vel, at det er i april vi går over til sommeruniform - ikke?

Program for APRIL

1. _____
2. _____
3. *Skærtorsdag*
4. *Langfredag*
5. _____
6. *Påskedag*
7. *2. påskedag*
8. _____
9. _____
10. _____
11. _____
12. _____
13. _____
14. _____
15. _____
16. _____
17. _____
18. _____
19. _____
20. _____
21. _____
22. _____
23. _____
24. _____
25. _____
26. _____
27. _____
28. _____
29. _____
30. _____

Spejderliv

ER FRILUFTSLIV

Å, når stæren muntert fløjter,
og musvitten siger kvi-vit,
når Bækken pludrer glad af sted,
og krokus siger tit-tit.
Å, så snører jeg min ransel,
og så smider jeg min frak'.
Så vandrer jeg, og fløjter jeg med
bygerne omkap.

Hulespejderen.

Så vandrer jeg -! Lad det lille vers sætte fart i dig. Nu er det tid til at vandre. Ud i foråret, ud at opleve det hele endnu engang. Du kender det fra sidste år måske? - Nej, det er aldrig det samme. Hvert år oplever vi nye undere og ser ting, vi aldrig før har lagt mærke til. Det kan være en gammel vis ugle, der sidder og kniber øjnene sammen i det skarpe sollys - eller det kan være formen på det gamle piletræ, som først nu falder os i øjnene.

Ud at vandre - måske hele patruljen,

måske blot et par stykker af jer. I min gamle patrulje var det altid tradition, at vi brugte påskeferien til en patruljevandring. Vi tog af sted til en ny egn hvert år, og vi oplevede nye ting ved foråret hver eneste gang. Somme tider var vejret os ikke gunstigt, men de ture husker vi måske allerbedst i dag. Til andre tider havde vi lagt et for stort program, men hvad gjorde det, at vi kom trætte og udasede hjem. Vi havde jo oplevet noget -!

Det er hemmeligheden ved sætningen »Spejderliv er friluftsliv«. Vi skal ud og opleve noget. Hvordan oplever man noget på en vandretur? Det gør man ved at holde øjne og øren åbne. Den dreng, der går med »lukked« øjne gennem verden, ser det hele i et gråt og trist skær. Han er den første til at give op over for hverdagens vanskeligheder, og han er den første til at klynke og klage, når noget går imod.

Ude i naturen lærer vi at få øjnene op for alle de små ting. Det er noget af det, I skal hjælpe hinanden med i jeres patrulje. I skal kappes med hinanden om, hvem af jer, der først opdager de mange små mærkværdigheder derude i det åbne land, hvem af jer, der først ser de tavse beboere i »vildmarken«, hvem af jer, der først ser sporene efter nattens jagter!

Ud at vandre - har I endnu ikke planlagt jeres tur i denne måned, så gør det nu. Der er noget at se og opleve som aldrig før! God tur - med åbne øjne!

Gamle Høg.

Så går vi igang med -

Uden mad og drikke . . .

Nu står lejræsonen for døren, og kan man end holde lejr på mange forskellige måder. Eet står fast: Maden kan vi ikke undvære! Jeg har ganske vist hørt tale om mærkværdige troppe, der hver gang tog på weekend-tur med medbragt madpakke, for »så havde de bedre tid til at dyrke spejdersport« sagde de. Det må da vist være en misforståelse . . .

Der går imidlertid et stykke arbejde forud for en trops madlavning, især da i en sommerlejr, hvor intendanten er lejrens måske aller-mest betydningsfulde person. Han kan ved gode indkøb og en velgennemtænkt kostplan få sommerlejren til at give et kærkomment overskud til indkøb af nyt materiel – og han kan sende hele lejren i poserne med ondardede maveforgiftninger, hvis han ikke forstår sit job til bunds.

Et ønskejob.

Selv om intendantens job således kan forekomme mange afskrækkende på grund af både slæbet og det store ansvar, er det alligevel et ønskejob for mange – og måske netop for dig. Det er både spændende og interessant at arbejde med budgetlægning og udregne retfærdige rationer til patruljerne; men selve indkøbsturene, hvor man som ingen anden i lejren kommer i kontakt med »den indfødte« befolknings handlende og landboer, er selvfølgelig det, der trækker mest. . . Hvem har ikke hørt intendanten berette om kaffe med rundstykker hos bageren, jordbærgrød hos gårdejer Sørensen eller tilbud om fede havannesercigarer hos købmanden! – Og bortset fra det kan man tage hjem fra lejren med bevidstheden om, at man – foruden at have haft en fin lejr – også har udført en virkelig spejdergoodturn overfor kammeraterne i troppen.

Budgetlægning og indkøb.

Hvad enten det gælder en weekendlejr eller en sommerlejr bør intendanten altid, før han går i gang med at udarbejde sit budget,

snakke med lejrchefen, om der er særlige ønsker for kostplanen, f. eks. vildmandsmad, mad, der skal kunne laves i en fart o. s. v.

I spejderkøgebogen finder du foruden en masse gode tips til både kokke- og intendanturmærket (bestemmelserne er dog ændret lidt) de nøjagtige mængder, som skal beregnes pr. spejder til ikke mindre end 117 forskellige lejrretter. Du skal dog ikke altid bruge tallene helt ukritisk; prøv at lade mutter kikke lidt på sagerne, inden du lægger sidste hånd på værket. Hun har praktisk erfaring og kan tit komme med et par gode fider.

Du skal tænke for hele lejren.

Ved gennemgangen af, hvad der skal indkøbes til sommerlejren eller tropweekenden, må intendanten ikke blot tænke netop på det, der skal spises. En dygtig intendant sørger også for ting, der måske ellers ligger uden for hans område, men som det er kedeligt at stå og mangle ude i lejren: Brun sæbe til kokekarrene, sulfosæbe til opvask, ståluld, tændstikker, WC-papir, papir, poser og blikdåser til opbevaring af proviant o. s. v., alt sammen noget, som det er meget kedeligt at stå og mangle i lejren – og som ingen husker, hvis ikke intendanten gør det.

Sur mælk og mider.

Ikke ligefrem din livret, vel? Og sikkert heller ikke ret mange andres! Og så optræder både det og meget andet lignende desværre alligevel alt for tit på spejderlejr.

Man kan simpelthen ikke være for forsigtig, når det gælder om at opbevare provianten godt. Sørg for allerede hjemmefra at være forberedt på regnvej fra morgen til aften – eller lummervarmt sommervejr. Du skal have god plads til provianten. I en troplejr mindst et ottemandstelt . . . hvor du selvfølgelig ikke selv skal sove.

Og kik så over på næste side efter gode ideer til opbevaring af proviant.

INTENDANTURMÆRKET

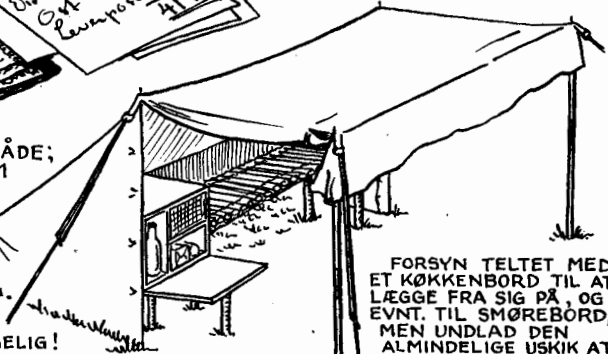

EN TROPSOMMERLEJR ER ET STORT
FORETAGENDE SET FRA EN
ØKONOMISK SYNSVINKEL OG ALENE

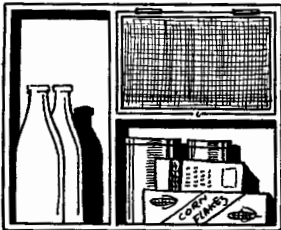
DERFOR ET STORT ANSVAR. SØRG FOR
EN SOLID REGNSKABSBOG MED INDSTIK
BAGI TIL BILAG OG TAG SÅ OGSÅ
TEGNEBOGEN MED; MEN TØM DEN
FOR DINE EGNE SAGER; ELLERS
BLIVER DER KAOS!!

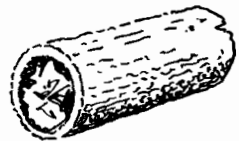
TAG
ET STORT
TELTTIL
KØKKENTELT,
RIG DET TIL PÅ DENNE MÅDE;
DER SKAL IKKE LIGEFREM
ARBEJDES I TELTET
I HVERT FALD IKKE
I GODT VEJR, MEN
DET SKAL VÆRE LET
AT HOLDE I ORDEN,
OG ALLE TING SKAL
VÆRE NEMME AT GÅ TIL,
OG SÅ SKAL TELTET STÅ
KØLIGT OG I SKYGGE
SELVFLYGELIG!

FORSYN TELTET MED
ET KØKKENBORD TIL AT
LÆGGE FRA SIG PÅ, OG
EVNT. TIL SMØREBORD,
MEN UNDLAD DEN
ALMINDELIGE USKIK AT
BRUGE TRANSPORT-
KASSEN TIL
SMØREBRÆT!!

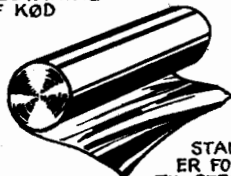
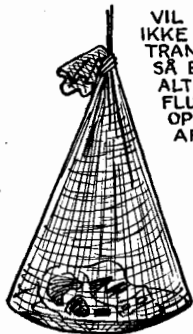

EN AF MINE PATRULJER
HAVDE EN TRANSPORT-
KASSE, SOM KUNNE DELES
MED - TÆTTE - RAMMEVÆGGE,
OG DET ENE RUM VAR
SÅ FORSYNET MED FLUENET;
I DET OPBEVAREDE DE
ALLE KØDVARER BESKYTTEDE
MOD ALLE INSEKTERS
ANGREB

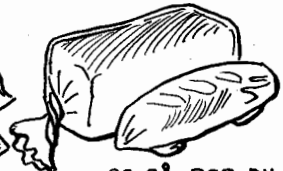

MEN
VIL ELLER KAN MAN
IKKE MEDBRINGE
TRANSPORTKASSEN,
SÅ BØR MAN DOG
ALTDIG HAVE ET STORT
FLUENET MED TIL
OPBEVARING
AF KØD

OG SÅ
ER PLASTIK
ÅRHUNDREDETS OPFINDELSE TIL LEJRBRUG
KØB SÅ MEGET SOM MULIGT - MARMELADE
OG LETKONSERVEN I PLASTIKPOSER

STANIOL
ER FORUDEN
TIL STEGNING
GLIMRENDE TIL KØKKEN-
BORDET OG TIL INDPAKNING;
MEN KUN TIL KORTERE PERIODE

OG SÅ BØR DU
OGSÅ OPBEVARE
BRØDET I PLASTIK.

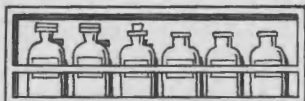
Til DE LYKkelige DER HAR EGEN **HVLÆ!**

ELEKTRISK MOTOR, VOLTMETER OG AMPEREMETER ER JO IKKE NOGET, MAN KØBER, HVIS PATRULJEN IKKE ER HELT ELEKTRISK, MEN FALDER MAN OVER NOGET SÅDANT, SAMLER MAN DET SELVFØLGELIG OP; DET SAMME GÆLDER EN RADIO, HVIS MAN HAR LICENSEN I ORDEN; NÆH, SÅ MÅ I HELLERE ANSKAFTE EN OMFORMER OG SÅ LAVE ET BRÆNDEAPPARAT; DET HAR I DIREKTE BRUG FOR!

DET BESTÅR GANSKE AF EN ENKELT LEDNING FØRT IGENNEM ET BÅDE VARME- OG STRØMISOLERET HÅNDTAG. „NÅLEN“ ER EN BØJET METALTRÅD. MEN SPØRG I DET ENKELTE TILFÆLDE EN FAGMAND.

ET KEMISK LABORATORIUM; -ET KEMISK LABO-HVA'B'AR? JA, IKKE ET ANALYTISK ELLER SYNTHESE-LABORATORIUM, MEN KORT OG GODT ORDEN PÅ DE KEMIKALIER; MAN FÅR BRUG FOR, OG SOM MAN ALLIGEVEL HAR:

HYLDEN ANBRINGES UNDER HOVEDHØJDE, STÅENDE, OG MED EN LISTE, DER FORHINDRER EN SKØDESLØS BEHANDLING.

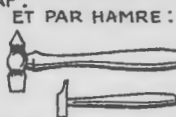
INDHOLDET MÅ I SELV BEDST VIDE: SALTSYRE TIL RENSNING, SVOVLSYRE OG DIV. METALSALTE TIL LÆDERBEJTSNING, KØBOLTKLORID TIL USYNLIGT BLÆK OG MEGET ANDET

TOVVÆRK, SELVE ORDET GIVER EN GAMMEL SPEJDER TJÆREDUFT I NÆSEN, MEN OGSÅ DÅRLIG SAMVITTIGHED; DET ER MEGET DYRT AT ANSKAFTE, ABSOLUT NØDVENDIGT FOR EN SPEJDER, MEN ALLE SPEJDERE HAR PÅ ET ELLER ANDET TIDSPUNKT ØDELAGT MERE END NØDVENDIGT! ERGO VÆR STRENG!

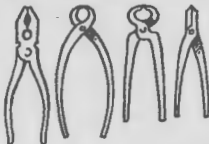

TØR DET ORDENTLIGT ELLERS RÅDNER DET, OG SKYD DET OP OG -DEN RIGTIGE VEJ!

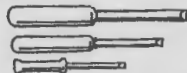
MEN VÆRKTØJ SKAL I SAMLE NOGET AF:

2-4 TÆNGER AF FORSKELLIGE SLAGS, FEKS. KNIPTANG, BIDETANG OG UNIVERSALTANG:

MAN KAN IKKE NØJES MED EN SKRUETRÆKKER:

MÅSKE ET PAR FILE OG ET PAR MEJSLER, MEN SÅ ER I OGSÅ MEGET FORNEMT UDSTYRET:

-MEN SAML NU IKKE „TIL BUNKE“, DET SOM I ANSKAFER KAN SELVFØLGELIG VÆRE NØDVENDIGT FOR JERT FORETAGENDE!

TO TING BRUGER EN RIGTIG PATRULJE:

DU BRUGER DÅSER HVIS DU NOGENSINDE HAR HAFT HUL PÅ SÅDAN EN POSE? **SMV**

PATRULJELIV

Sådan går det, når man har for mange kræfter —!
(Høgene, 2. Svendborg.)

Aftenstemning.
(Magelhan, Allingåbro.)

Så til søs —!
(Inkaer, Vodskov.)

PATRULJELIV

Vort patruljelokale

Her i Vamdrup er vi så heldigt stillede, at vi har to patruljelokaler på K. F. U. M. Da vi startede i efteråret fik vi overladt det ene. Da vi overtog lokalet, var der borde og stole. Vi udsmykker det, efterhånden som vi får ideerne. I juleferien lavede hver mand mindst een ting til udsmykningen. På væggene har vi en tavle, et par morsetavler, en tavle med dyrespor, et indianerbillede, et billede af B. P., lister over indianernes sprog og skrift, en knagerække, en tegning af et kompas og en knobtavle. I det ene hjørne står vor patruljestander, og lysekronen er naturligvis lavet af grene.

Samsinni, Vamdrup

Egern, Gestelev.

Vor patruljestander

Vort patruljetotem er en firkant med en pil igennem, og dette har vi brugt til standerdugens form. Selve standerdugen er grøn, og patruljens totem er malet med rødt. På den ene side er der tegnet et indianerhovede. På den anden side er der tegnet en spejderlilje og skrevet Samsinni, Vamdrup med »Lone Scout« alfabetet. Stangen er en vandrestav, for at vi nemt kan tage standeren med på tur. Af samme grund har vi forsynet standeren med bærerem. På stangen sidder der to bundter gule læderstrimler. På de øverste står navnene på alle, der har været i patruljen. På de nederste strimler er angivet, hvor mange mærker hver mand har taget.

Samsinni, Vamdrup.

Patruljetur

Med patruljeføreren og standeren i forenden og patruljeassistenten i bagenden (!) starter vi en søndag først i januar fra præstegården i Løgumgård. Vejret er fint, højt solskin. Små snedriver ligger hist og her. Vi traver en halv km hen ad en vej og drejer ind i en dal. Noget flyver op foran os - Aha, en fasan! En god begyndelse. Nå vi går over et par marker og når 1. punkt på programmet: Vongshøj. Patruljeassistenten kravler op i tårnet, mens resten går over i skovbrynet. Vi prøver lidt morse. Så går turen hen over en mark og ind i en skov. Lige beregnet til naturiagttagelser. Et sted gør vi holdt. Ved hjælp af noget brænde, der kun er halvt så vådt som vandpytterne + et vissent grantræ + 4 tændstikker + vore spejderkunds-kaber, får vi ild. Vi sætter vores kakao over, og da det begynder at koge, hiver vi den af. Patruljeføreren, der aldrig havde troet, at vi fik ild, bli'r så henrykt, at han vil have den over igen. Det lykkes dog resten af patruljens medlemmer at få ham fra det med den begrundelse, at det ikke er absolut nødvendigt at slukke bålet med kakao! Vi skyller kakaoen ned og ad en omvej gennem marker, vandpytter og skove, hvor vi ser en masse interessante ting som en spætterede, et hjortespor, en musvågerede, markmusehuller og - et par solbriller fra i fjor, når vi til et velegnet sted til sporingssøvelse. Så er det også tid at vende hjem. Solen er ikke langt over horisonten, og i il-march går det hjemad fra den vellykkede tur.

Egerne Cistercienser gruppen
Løgumkloster

Hvordan vi fik startmeldingen

Vi var rigtig trætte, da vi ankom til friluftsscenen, som var vor sidste post i natløbet.

Vi meldte nu klar, og den sidste blå seddel, vi havde nu samlet 6 blå sedler med hver 4 bogstaver på. Ud af dette skulle vi være i stand til at finde ud af spionbandens hovedkvarter. (Det var det, løbet gik ud på).

Vi satte os ned og begyndte at passe de forskellige strimler sammen. Det så svært ud, og vi havde nær opgivet, hvis vi ikke havde været så heldige at finde ud af noget, der kunne minde om strudsebjerg.

Strudsebjerg, som lå lige ved siden af, kendte vi meget godt, og det kunne jo være, at det var der, vi skulle hente vor startmelding til næste dags løb der, så vi gik på den igen.

Vi prøvede at danne strudsebjerg ud af det. Vi tænkte ikke på, at meldingen kunne begynde med et andet ord, så det tog lidt tid at finde ud af det, men efter noget arbejde lykkedes det.

Der stod: »RØDE NILLEKE STRUDSEBJERG.«

Nu vidste vi, hvad vi skulle, og vi meldte os til posten.

Der fik vi at vide, at vi skulle prøve på at overrumple spionerne.

Vi meldte af og skyndte os afsted.

Vi vidste jo ikke, om spionerne havde udgiksposter ude, så vi var nødt til at gå forsigtig til værks.

Vi bestemte os til at snige os derind ad stien, og da vi var kommet om til indgangen, så vi, at der var en bil, og inde i gryden så vi spionerne lejret om et bål ved indgangen til et telt.

Vi holdt en kort rådslagning og besluttede os til at lægge vore hatte og andre løse ting

i tilfælde af, at det skulle komme til håndgemæng.

Så sneg vi os videre.

Det kunne ikke undgås, at vi blev opdaget, og da det skete, spredte de sig i hele gryden.

De var en tre-fire stykker, så vi trak os tilbage igen for at orientere os.

Vi havde bemærket, at den ene havde gemt sig tæt ved, hvor vi lå, så vi besluttede os til at gå på ham først.

Vi listede os frem, men nu opstod der en forhindring, som vi ikke havde bemærket, nemlig fotografen.

Han sad gemt inde mellem nogle buske, og vi gik på ham i den tro, at det var den spion, vi var ude efter.

Da vi opdagede vor fejltagelse, bemærkede vi den spion, som vi skulle have fat på.

Det tog ikke lang tid at få ham lagt ned, men så kom de andre spioner ham til hjælp.

Nu blev det svært at holde dem fra livet, men da vi havde lagt endnu en af dem ned, overgav resten sig.

De oplyste os om, at der lå en startmelding til os i teltet.

Vi fik hurtigt fat i de ting, som vi havde gemt, og så åbnede vi den startmelding, som vi havde fået.

Klokken var blevet mange, så vi fik travlt med at komme hjem og hvile ud, inden strabadserne den næste dag.

Høgene IIpr. Middelfart
Old Hang.

To køretøjer eftersøges!

Alle patruljerne var samlet i tropslokalet, hvor vi overnattede, d.v.s., vi blev rystet af poserne ved 1,30 tiden. Derefter fik vi besked på, at øvelsen gjaldt: orientering med kompas. Mens vi stod og snakkede et stykke borte fra lokalet, skete der noget meget mistænkeligt. En bil kom susende og næsten strejfede os. Bilens nummerplader var dækkede med sække, så vi ikke kunne opfatte nummeret. Iøvrigt regnede vi med, at der var 4-5 personer i bilen. Få sekunder efter hørte vi en kæmpe-motorstøj. Det var en motorcykle, som ligeledes kom med susende fart. Derefter forsvandt de begge i mørket.

Vi fik straks besked om at efterfølge disse i stedet for at begynde med øvelsen. Vi fik

PATRULJEMØD

7-10-59

Vi begynde som sædvanlig med spejderroben, og sang derefter „er de der min ven“. Så bevægede vi os, Oleve oplæsede historier af nye hæder, men så blev det lidt mere alvorligt, da Oleve begynte at læse en historie om en soldat, som havde været i krig. Oleve fortalte om en soldat, som havde været i krig, og som havde været i krig.

Så havde vi en igg, det var meget sjældent, der kom på den måde, at de var meget borte, og man skulle så med andre ord på en tur, som var meget sjældent, og man skulle så med andre ord på en tur, som var meget sjældent, og man skulle så med andre ord på en tur, som var meget sjældent.

Her skal jeg fortælle om

Hjertet
Gørding.

omgående forbindelse med en af byens vognmænd, og i dennes lastbil stod alle patruljerne nu klar til »nattens eventyr«.

Føreren kørte hurtigt, i svingene blev vi, der stod bag i vognen, kastet helt over i den anden side. Efter nogen tids kørsel kunne vi se bilens og motorcyklens røde baglygter i det fjerne. Derved blev farten naturligvis forøget noget. Efter i flere sving at have kørt i hælene på de to køretøjer, kom vi pludselig til en skov, hvor de parkerede bilen, og motorcyklisten kørte sit køretøj i grøften og forsvandt få sekunder efter.

Bilens personer så vi ikke noget til; de forsvandt med det samme, men vi var i hælene på motorcyklisten. Dog tog det alligevel lidt tid for os alle at komme ud, og derved forsvandt også han ud af synsvidde. Vi var klar over, at vi skulle handle hurtigt, hvis vi skulle have en chance for at fange de formodede bilrøvere. Efter kort tids forløb havde vi sat poster ud i det meste af skoven, og derefter gik vi planmæssigt indefter for at fange røverne. Klokkeren var ca. 3,30, da vi begyndte eftersøgningen, så det var noget lyst, og derfor brugte

vi ikke lommelygter, hvad der heller ikke ville have været godt, da bilrøverne derved kunne se, hvor vi befandt os.

Nogle spejdere stod i udkanten af skoven, for at de formodede røvere ikke kunne slippe ud af skoven. Det varede imidlertid længe, før vi fandt røverne. Det skyldtes, at deres tøj lignede meget buskadset og virkede derfor som camouflage. Da vi havde dem næsten omringet, havde de alligevel nær stukket fra os. Men vi var hurtigt efter dem igen og fangede 2 af bilrøverne. Vi var 3-4 mand over hver af dem; vi bandt dem forsvarligt, hvad der imidlertid ikke var så let, da de lavede en del modstand.

Efter at have bragt disse to i sikkerhed, begav vi os igen ind i skoven for at fange de andre. Det varede dog længe, inden vi havde fanget dem, men det lykkedes os endeligt. Da vi kom hen til bilen med de formodede bilrøvere, viste det sig, at det kun var - nogle kammerater, der var klædt ud - Da det hele var overstået, kørte vi tilbage til tropslokalet. Ih, hvor var vi trætte, men vi havde også løbet meget ude i skoven. Derefter spiste vi og gik i poserne. Snart var der stilhed over hele lokalet. Kun den lette vind udenfor blandede sig med spejdernes vejren!

Med Spejderhilsen

Falkene, Nors.

TØVE

Da vi var kommet i poserne og var slumret ind, vakte de forer os, tavse øvelse. Vi blev delt i 2 hold, og vores hold skulle prøve at tænde 2 bål som signal, og det andet hold skulle forhindre os i at gøre det. Det gjorde de også. Til sidst skulle det andet hold prøve at slå sig igennem vore rækker, og efter en vældig slæskamp brød de desværre igennem og vandt således øvelsen.

KROMLØSE
I BARNUS

ØVELSE

Skal I med i TREKAMPEN i år?

Der var nytårsfest for forældre og drenge i en mindre FDF-kreds på landet - hvad kommer det Trekampen ved, siger du, men læs nu alligevel videre, så får du forklaringen - og den udmærkede fest havde de forskellige ting på programmet, som skal til for at det er en rigtig nytårsfest: Oversigt over det svundne års arbejde, bortlodning, kaffeboer, film m. m., men dertil kom i dette specielle tilfælde, at kredsen af en repræsentant fra KFUM & KFUKs Idrætsforbunds »Trekampudvalg« fik overrakt to af Trekampens fine vandrepokaler: Kongens pokal og »en mors pokal«, fordi kredsen havde vundet begge drengegrupperne i 1957.

Søndag d. 16. jan.

FÆSTELAVNSTUR

Kl. 9.15 startede vi til Fjerslev kirke, hvor vi overværede gudstjenesten, som begyndte kl. 10.00. Efter denne kørte vi ud til Ejnar. Her blev vi inviteret ind i hans stue for at spise den medbragte mad. Om eftermiddagen havde vi en masse forskellige lege og konkurrencer. Bl.a. var der en, hvor vi skulle løbe over en snor, gennem en stige og meget mere, og vi skulle hele tiden holde af og på en ske. Senere slog vi kallen af Ijden, og det var »Splint!« der blev kallekonge. Ijden vi kørte ude fra Ejnar blev vi igen budt indenfor, og denne gang fik vi le med baller og lagkage.

Dyktende om

ØRNENE
Fuglebjørn

Akkurat det samme fandt sted ved en anden fest et andet sted i landet, blot med den forskel, at her var det en trop KFUM-Spejdere, der fik overrakt Dronningens pokal.

Det er meget godt, siger du, men det kan vi aldrig opnå her hos os, for vi har ingen, der er særlig skrappe til atletik og heller ikke særlig gode forhold at træne under. Det er nu heller ikke absolut nødvendigt for at klare sig i Trekampen, for det vigtigste er, at alle kommer med, og det har vinderne i 1957 netop forstået, og derfor vandt de. Hvis I vil gå 100 pct. ind for sagen, når det atter bliver muligt at træne udendørs, så kan det være, at det netop bliver jer, der løber med sølvtøjet næste gang.

Til lederne: Overvej allerede nu, om det ikke vil være klogt at tænke på Trekampen, når sommerens program skal tilrettelægges og eventuelt tage det med i sommerlejrens program.

Til medlemmerne: Hvis I synes, at her er noget, I gerne vil være med til, så bliv enige om at gøre noget ved det, og få så jeres ledere til at tage sig af sagen.

Måske er der en del, der endnu ikke ved, hvad Trekampen er, men så skal I få forklaringen i næste nummer.

Gunnar Andersen.

Tanis-kursen

Den 26. 1. 1958 skulle hoppen til Tanis!

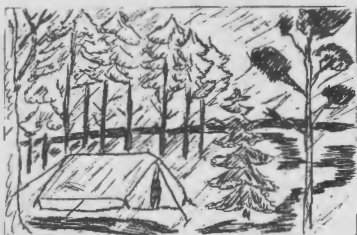
Da vi var kommet ned til Tanisund, kom motorbåden over fra den anden side, og da den lagde til ved broen, spurgte vi om bordsmarked efter var vi der over og led i landet. Vi gik et stykke ned langs stranden, vi gik og så på en smuk sø, vi så nogle gæder. Vi stod og snaktede om, om vi skulle gå igennem gården eller ej. Det gjorde vi ikke, men gik derimod tilbage til stranden ad en anden vej. Nede ved stranden så vi disse husene, der ser ud som i en maleri. Ved middagstid spiste vi vassermad, som her hedder »af de gode hellege, mødus smørbrød, og kaldt hvid som vi spiser havde foresat at gennemgå dagen var vi kommet helt tilbage til Tanisund om aftenen. Vi havde en nogle få konkurrencer, hvor vi vandt med ca. 10 points og var fulde. Nu var det blevet mørk på eftermiddagen, og vi havde op til fargeligt lys efter kom fargen, og da vi var færdig over, tog vi over cyklen og cyklede hjemad efter en god, men holdt kus.

KRON # JORT # AN
KÆ # MP # ND # JORT

»Hjortens«

Enishø hop

VI TEGNER

Rygsækken med spejderen:
Ole Scharff, Bøggildgård, Kjellerup (14 år)

På cykleweekend:
Jens Dam Andersen, St. Blichersgade 3,
Brønderslev (11 år)

En regnvejrsgang på weekend:
Aage Leth, Randersvej 20, Odder.
Vi sender en lille bogpræmie med posten.

Sommerlejr for handicappede spejdere

Sommerlejren lokker igen, og hvis du før har deltaget i en lejr, ved du, hvad ordet sommerlejr rummer af dejlige oplevelser og spændende lege og konkurrencer - hvis du aldrig har deltaget, så mål du med i år, også selvom du er handicappet.

De handicappede spejdere skal i år afholde sommerlejr i ugen 5.-12. juli, og den afholdes i Vestjylland, idet man har lejet en skønt beliggende lejrplads med hytte, »Roland-hytten« i Karlsgaarde v. Varde. Det er første gang disse lejre afholdes i Jyllands »wild-west«, så det bliver interessant at komme over og udforske nyt land.

Alle handicappede spejdere kan deltage, også hvis man sidder i rullestol. I lejren deltager erfarne hjælpere og en uddannet sygeplejerske. Lejravgiften udgør 40,00 kr. Indmeldelsesblanketter til lejren kan fås ved henvendelse til: Karsten T. Pedersen, Ekkodalen 4² tv., Århus.

Sidste frist for indmeldelse er sat til den 1. maj.

I DENNE MÅNED SKIFTER VI TIL KORTE BUKSER

MUNTRE MINDER

FRA EN "TANDEMTUR"

ju

PATRULJEOPLEVELSER

Udenlands —!

En af de bedste spejderoplevelser, vi har haft i vores patrulje, var sidste sommer, da vi var på cykeltur rundt i England og bl. a. var på Jamboreen. En aften, da vi efter at have kørt dagen etape på ca. 100 km, og en af os havde haft maskinskade og måtte gå de sidste 10 km sammen med tre andre, som fulgte ham det sidste stykke, kom vi (troppen) til en gård, hvor vi havde tænkt os at overnatte. Måden blev sat til livs, og man var så småt ved at gå til ro i en staklade, da en sort MG sportsvogn kom strygende og holdt ud for gården. Ejeren, en engelsk læge, der også selv var spejder, kom op og stod og snakkede med »Gl. Ugle«, vores troppfører, og derpå kørte han igen. En tid efter kom han med sin husassistent, en ældre dansk dame, som medbragte nogle billed- og scrapbøger fra Jamboreen i Ermelunden i København 1924, hvor hendes søn var med. Dem viste hun os og stod og snakkede et stykke tid. Vi syntes, at det var meget, lægen ville gøre ud af os, men englænderne var nu flinke. Og så de fire med cyklen. De blev taget op af en lastbil og sat af lige ved gården, der lå lige uden for en by, der hedder Harrogate.

»Ørnenes«, Randbøl.

OPSLAGSTAVLEN

Pennevenner søges.

Mon der er nogen, der vil skrive til os. Vi er ca. 15 ulve, der gerne vil have en penneven enten fra Sjælland, Bornholm, Sverige eller Sønderjylland.

Bagherastammen, 5. folk,
Århus.

Adresse: Ilsa Staal,
Bethesdavej 50, Århus.

Tabt en pung?

Har du tabt en pung ved Axelvoid lidt nord for Hallandsåsen, indeholdende 45 sv. kroner, så henvend dig til Gentofte 1448, lokal 39.

Dynemysteriet

VED ROBIN HOOD

Et af verdens mærkeligste job er det, jeg har haft de sidste par år. Jeg løb tilfældigvis på seniorføreren en dag og han fortalte mig om, hvad seniorspejdere var for noget. Jeg søgte at se ud, som om jeg forstod det hele. Tilsyneladende med held, for så sagde han:

»De forstår sikkert, at så meget kan kun gøres med sagkyndig assistance.«

Jeg nikkede og så klog ud.

»Det kræver mænd med indflydelse i samfundet og sans for ungdommens problemer. Mænd af høj begavelse,« sagde han.

»Uden tvivl,« sagde jeg samtykkende, »men hvor finder man dem?«

»Som har vilje til at yde en national indsats,« fortsatte han højtideligt.

»De har ret,« jeg så tilpas alvorlig ud og spekulerede på, om jeg burde udbringe et leve for fædrelandet. Pludselig gik det op for mig, at han stirrede sært forventningsfuldt på mig.

»Æh, De mener --« stammede jeg.

»De er manden,« kom det fra ham, »De har denne ansvarsbevidsthed, Deres ord har vægt i stuefugleforeningen, Deres interesser er vidt fattende og Deres indsigt alsidig. De har selv engang været ung --«

»Selv om det er længe siden,« indskød min lyttende hustru yderst umotiveret, men det overhørte vi med værdighed.

»Kort sagt, vil De hjælpe vore seniorspejdere?«

Dybt rørt over de smukke ord rankede jeg mig og sagde med mandighed og bevæget røst: »Deres tillid glæder mig. Jeg er rede.«

Og således blev jeg rådgiver for en senior-trop. Senere har jeg læst i et førerblad, at man kalder det »fanget med lassok«. Men det har været en interessant tid, hvor jeg har deltaget i løsningen af mange opgaver til gavn for

vort gamle land og dets håbefulde ungdom. Jeg har skilt og samlet en knallertmotor uden at få ret meget til overs. Jeg har skaffet tegninger til en hjemmelavet vandcykle og noder til »Rock Baby Rock«, selvom jeg ville have forsværet, at der fandtes noder til den slags. Jeg har arrangeret besøg på en brandstation og personligt demonstreret en skumslukker (hvor blev jeg våd) og jeg har optrådt som pølsemænd i hvidt forklæde og kokke-hue ved en nytårsfest, og udrettet mange andre nyttige ting.

Men det mest mærkelige er nok den tradition, seniorerne har indført, der kaldes »værbered-ugen«. Mange gange har jeg talt fine ord om betydningen af selvbeherskelse og evne til at klare enhver situation. Derfor har vi nu hvert år en uge, hvor seniorerne har lov at prøve at lave et nummer med mig, så jeg derved kan bevise mine ord. Hvilket viser, at jeg er en elsket og agtet rådgiver.

Det begyndte en morgen ved firetiden. Vi blev brat revet ud af vor trygge søvn ved telefonens infernalske kimen. Endnu sovende tumlede jeg ud af sengen, plantede en bar fod i kattens mælkeskål og kvasede min lille-tå mod en mørklagt lænestol. Humpende og stønnende nåede jeg telefonen.

»Hallo,« jamrede jeg med sprukken røst.

»Godmorgen« lød en frisk ungpigestemme. »Det er reservetelefonen, så er klokken fire, tolv, halvtreds dut!«

»Hvad kommer det mig ved,« brølede jeg arrigt, »hvorfor i alverden føler De trang til at betro mig det midt om natten?«

Med englelig tålmodighed sagde den blide stemme: »Fordi De igår aftes bestilte telefonvækning.«

»Jeg ? Aldrig i livet! Jeg skal først op om fire timer!!«

»Har De ikke 224516?«

»Joh, det plejer jeg i det mindste. Og hvad så?« min lilletå glødede stadig.

»Her står, at 224516 har bestilt vækning klokken 0410, men er det en fejl, beder jeg Dem meget undskyldte.«

Et lys begyndte at dæmre og de fine ord om selvbeherskelse – mine egne – randt mig i hu.

»Lille frøken,« sagde jeg med fatning, »det skal ikke spolere hele Deres dag, vær ved godt mod. Det har været interessant at hilse på Dem – og jeg skulle jo alligevel op og tage telefonen.«

Nå sådan, det var altså gutternes store nummer i år. Som et lyn var jeg i seng igen for at nyde de fire timer, jeg havde tilgode. Nu er det da overstået, tænkte jeg tilfreds og sov

To timer efter lød telefonen igen. Hvem kan lade en telefon ringe? Ikke jeg, slave som man er af dette civilisationens udskud. Forsigtigt op af sengen denne gang. Ingen havarerede tæer!

»Er det Dem som at der har en vogn til salg?« kvækkede røret.

»Nej, absolut ikke« jeg mobiliserede al min medfødte høflighed.

»Nå – så har jeg fået galt nummer, jeg skulle have 224516« sagde manden ærgerligt.

»Det er her,« udbrød jeg, »men jeg har ingen vogn til salg.«

»Det var sært,« sagde manden, »her i morgen-avisen er en annonce: helt ny Morris sælges på grund af for lidt motion. Kun kørt 2000 km. Værdi 17.000, sælges for 3000. Henvendelse 224516!«

»Helt ny Mo- – Morris,« stammede jeg, »manglende motion! 3000! Jeg har en ny Morris, men jeg ville hellere brække armen på langs end sælge vognen. Og jeg har ikke sat nogen annonce i nogen avis.«

Så blev han fornærmet. Og det var der omkring trehundrede og halvfems andre, der også blev i de følgende stunder. Telefonen kimedede uafbrudt, min kone og jeg skiftedes til at forklare og undskyldte. Der var flere timers notering på nummeret. På sammenbruddets rand fik jeg et lyst indfald. Jeg satte telefonvagt på med besked om at sige: Beklaget, vognen er væk!

Det passede også, for jeg pakkede i hast familien i den og så flygtede vi langt bort til de store skoves glæmsel og ensomhed. Og der blev vi en uges tid til annoncen var glemt – undtagen af mig.

Så gik et år i fred og idyl. Jeg løste endnu en række forunderlige opgaver som rådgiver. Men som vi nærmede os »vær beredt-ugen« sneg en nervøs atmosfære sig ind i vort hyggelige lille hjem. Seniorerne stak hemmelighedsfulde hovederne sammen og så skumle ud. Noget var under opsejling. Men hvad?

Ugen begyndte og de første fire dage gik uden sindsoprivende oplevelser. Men det var såmænd mere end rigeligt og gå rundt på en vulkan og vente på udbruddet.

Fredag aften var seniorføreren og gruppeføreren på besøg med deres koner og vi havde det vældig hyggeligt. Aftenen tegnede fredeligt, bag omhyggeligt låsede døre. Efter kaffen satte vi os i de magelige stole og fik ild på cigarerne. S-føreren ville stoppe sin pibe, men kunne ikke finde sin tobak. Han rodede i lommerne. »Jeg har den nok ude i frakken,« sagde han og gik ud i entreen. Et minut efter sad han atter i stolen og stoppede piben. Efter en rolig aften gik gæsterne og vi skulle i seng.

— min lilletå glødede stadig —!

»Nå, så skete det heller ikke i aften,« sagde jeg muntert til min kone. Hun var på vej ind i soveværelset, men standsede i døren med et skrig: »Kom og se, alt sengetøjet er væk!!!«

I det samme ringede det på døren. Belært af erfaringen satte jeg øjet til kikkullet. Ude på trappen stod Poul, en af seniorerne, med en dyne i favnen, flankeret af en granvoksen betjent og en civilklædt herre. Jeg åbnede døren og stirrede forbløffet på optøget.

»Godaften,« sagde den civile herre, »mit navn er kriminalbetjent Sømose. Denne unge mand fortæller os en mærkværdig historie. Betjenten her antraf ham hende på vejen med en dyne og råbte ham an. Fyren stak af, men tilfældigvis holdt jeg ved vejkrydset i en patruljevogn, og da jeg så dem komme farende, snupede jeg kalorius. Han siger, at han er spejder og at De er en slags fører for ham. At det er Deres dyne og at spejderne bare laver sjov med Dem. Vil De være rar og identificere denne unge mand.«

Jeg betragtede Poul længe og tavs. Derpå vendte jeg blikket mod kriminalbetjenten og rystede på hovedet. Poul trippede med et skævt smil og blinkede til mig. »Nej,« sagde jeg bestemt og meget langsomt, »jeg mindes ikke at have set dette menneske før!«

Poul grinede og protesterede energisk. Jeg sagde: »Det er en meget mærkelig historie, men det er trist, når unge mennesker vil lave numre. Som sagt, jeg kender ham ikke.«

Poul sank sammen med et forvirret udtryk i ansigtet – som en punkteret fodbold.

»Men jeg skulle lige til at ringe til politiet,« fortsatte jeg, »for her ser ud til, at vi har haft indbrud.«

»Det må jeg vist hellere se nærmere på,« sagde Sømose og gik indenfor, mens betjenten lagde sin kæmpelab på Pouls skulder.

Hastigt forklarede jeg nu opdageren om spøgen, seniorerne havde for. Jeg blev samtidig klar over, at da seniorføreren havde hentet sin tobak havde han samtidig åbnet døren for spejderne. Medens vi hyggede os i stuen, havde de stilfærdigt fjernet sig med sengetøjet. Opdageren grinede gevaldigt og gik ind på den plan, jeg lynsnart udklækkede for ham. Nu havde jeg fat i den lange ende og skulle vise, at jeg magtede situationen.

Han siger, han er spejder —!

Uden flere kommentarer blev Poul, ynkelig og forskræmt, stoppet i politibilen og så gik turen til lokalet, hvor resten af troppen opholdt sig med vore gode dyner. De blev taget på fersk gerning og bragt på stationen, hvor de kom i et indgående krydsforhør.

Hver gang de påberåbte sig mit bekendtskab, så jeg blot fremmed og uforstående på dem. De kørte frem med min egenskab som rådgiver og så mere og mere forvirrede ud, når jeg nægtede at kende dem.

»Rådgiver,« prustede Sømose, »ja, I kunne sandelig trænge til et ordentligt menneske som rådgiver. Men det får I også, når I kommer for domstolen! Foreløbig kan I nu komme i buret og tænke over tingene til i morgen. Sæt dem ind i skabet. Hansen.«

Stemningen var noget mat i den celle, hvor de tilbragte de næste par timer. Men inde på politikontoret morede vi os kongeligt indtil vi forbarmede os over dem og sendte dem hjem til mig for at rede senge og slutte deres »vær beredt-uge« med en kop kaffe.

Nu er opdager Sømose også blevet rådgiver, vi har haft flere møder og jeg må sige, at seniorspejderne er begyndt at behandle mig med større respekt og agtelse end før.

Og heldigvis er der et helt år til næste »vær beredt-uge«.

Sommerhike. (Ørnene, Fuglebjerget.)

DET GÅR MOD SOMMER OG LEJRLIV

Fotos fra
patruljeliv
i lejr og på
vandretur.

Uhm! En dejlig ret! (Spætter, Gentofte.)

Vil det ikke brænde? (Spætter, Randbøl.)

En flot tipi. (Spætter, Gentofte.)

Her er en helt rigtig patruljekarre til sommerens ture. (Ugler, MS, Vejle.)

Lejrdagen gryer. (Columbus, Allingåbro.)

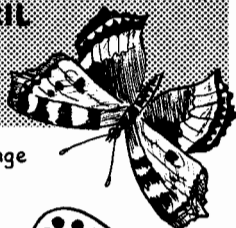

Sommerens eventyr. (Spætter, Løsning.)

Klar til frokost. (Spætter, Løsning.)

ved T. Søborg.

Nældens Takvinge

FORÅRSTEGN

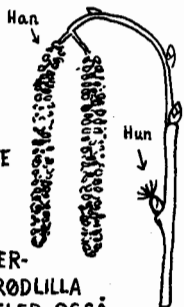
MANGE TING I NATUREN BEBUDER, AT FORÅRET NU ER UNDERVEJS. LÆG MÆRKE TIL HASSELBUSKENS LANGE

BRUNGULE HANRAKLER OG HUN-

BLOMSTERNES RØDLILLA GRIFLER. OGSÅ PÅ ELLE-, BIRKE- OG PILETRÆERNE KAN MAN FINDE HAN- OG HUNBLOMSTER.

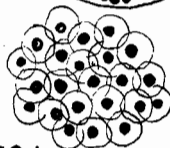
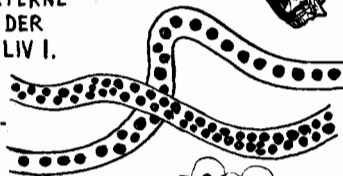

VORTEROD HAR GEMT NÆRING FRA ÅRET FØR I SINE RODKNOLDE.

OGSÅ INSEKTERNE BEGYNDER DER AT KOMME LIV I.

DE OVERVINTREDE DAGSOMMERFUGLE VISER SIG NU IGEN, OG I DAMME, GRØFTER OG VANDHUL KAN MAN SE

TUDSEAG I LANGE PERLESNORE OG FRØÆG I TÆTTE GELEKLUMPER - ANBRING NOGLE AF DISSE ÆG I ET GLAS MED VANDPLANTER OG IAGTTAG DEN UDVIKLING, DER SKER!

I BLADHJØRNERNE DANNES SMÅ KNOPPER-YNGLEKNOPPER. NÅR DE FALDER AF OG KOMMER NED I JORDEN, BLIVER DE TIL NYE PLANTER.

FLERE FUGLE BYGGER REDE OG LÆGGER ÆG I DENNE TID.

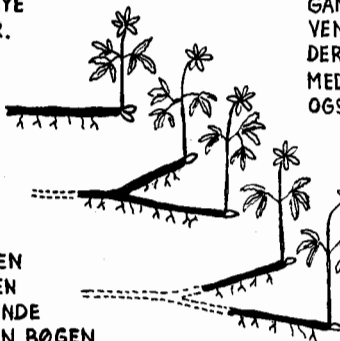
GRÅSPURVEREDE : 5-6 ÆG.
MUSVÅGE : 3 ÆG.
VILDAND : 8-14 ÆG.
KRAGE : 4-5 ÆG

GANSKE VIST ER VENUS DEN PLANET, DER ER LETTEST AT SE MED DET BLOTTE ØJE, MEN OGSÅ MARS LADER SIG IAGTTAGE-

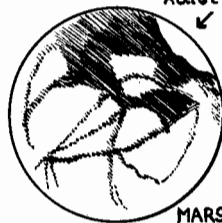
SOM RØD MORGENSTJERNE I DENNE MÅNED. MARSKANALERNE (SOM SES I STÆRK KIKKERT) ER STADIG EN GÅDE. VENUS ER NÆRMERE, MARS FJERNERE SOLEN END polar-kalot

FRA MIDTEN AF APRIL DUKKER ANEMONEN FREM. DEN SKAL SKYNDE

SIG INDEN BØGEN SPRINGER UD OG LUKKER AF FOR LYS TIL SKOVBUENDE. ANEMONEN „VANDRER“, IDET DEN GAMLE DEL AF JORDSTÆNGELEN VISNER, NÅR NY SKYDER FREM.

- VENUS.
d = 12400 km.
- JORDEN.
d = 12742 km.
- MARS.
d = 6770 km.

SPEJDERAVISEN

50 pct. mandefald.

Fjorten spejdere fra Hasleholm i Skåne deltog i Haslev spejdernes store natorienteringsløb omkring Villa Galina sidst i februar måned. Spejderne havde opdaget et rumskib, der antageligt var landet i terrænet, og alle opgaverne på løbet havde forbindelse dermed. Det blev en rigtig mandfolkøvelse, og spejderne var godt trætte af at færdes i den høje sne, da de omkring kl. 2.30 tørnede ind efter at have fuldført løbet. 50 pct. af mandskabet nåede ikke til vejs ende, men alligevel var humøret højt.

Både de svenske gæster – og værterne med – sov længe om søndagen, men der blev dog tid til at se lidt på byen og omgønnen, inden der sluttedes af med en lille sammenkomst på KFUM, før toget rullede nordpå med de svenske spejdere.

Resultatet blev, at Panterpatruljen blev no. 1 med en svensk patrulje som no. 2.

Borgerkrig – –

Ugledivisionen og Sydsjællandsdivisionen har fornylig afviklet en stor øvelse om »herredømmet« i den del af landet. Det foregik i Gavevænget skov, og det var Seniorspejderne fra Næstved, der havde tilrettelagt fejden.

Øvelsen var en storartet kombination af spejdertekniske krav (brobygning, madlavning i aluminiumsfolie, bivouakbygning, korttegning, orientering m. m.) og mere romantiske opgaver som f. eks. guldgravning og skattejagt. D'herrer divisionschefer Christensen og Løth havde afstået at lede deres tro undersætter og istedet overladt det til deres næstkommanderende, der viste store evner i taktisk krigsførelse.

Resultatet blev, at Ugledivisionen vandt »herredømmet« over skoven.

60 km hike i snestorm.

Den kraftige snestorm satte sit præg på den store patruljeførerbike, som KFUM-Spejderne i Vejle forleden lod løbe af stabelen. Der var tilmeldt 70 deltagere, og det var både ptr.førere og asst. foruden Seniorspejdere og deltagere fra de gule spejdere.

Starten foregik fra KFUM, hvor ptr. fik udleveret en melding i kode, der angav første post i terrænet. D. v. s. posten var næsten begravet i snemasserne, og det voldte en del besvær at finde frem til næste post. Patruljerne skulle overnatte i »Gimle«, og ledelsen havde været så forsynlig at udsende raketter, så evt. vildfarne patruljer kunne pejle sig

Mindste-mønt i februar

Efter 242,48 kr. i februar er vi nu oppe på 526,71 kr. i 1958, og det tegner godt, for så meget er der aldrig før kommet ind i mindste-mønter i løbet af årets to første måneder. Som sædvanlig skal vor tak spredes ud over landet – til 1. Randers, Sommersted, Lundehus, Frederikssund, Aabyhøj, Aabenraa, Susaa, Borum, 6. Odense, Tostrup og Taarnby, og samtidig har man tænkt venlig på UDSYN hos Lundenæs, Lakhø, Kolding), Skads, Uglediv., Baldur trop (2. Esbjerg), 3. Aalborg og Enghave-Bavnehøj – resultat: 80 kr. Vi modtog en dag en stor raslende pakke, som viste sig at indeholde en mindste-mønt-kasse fuld af småmønter, og selv om alle bidrag modtages med tak, beder vi dog om, at man af praktiske grunde sender os mindste-mønterne via giro 5494, adr. Nørrekær 12¹², Valby.

Missions-udvalget.

International efterlysning!

Har du været med i jubilæumsjamboreen?

Er du vistnok fra Copenhagen?

Er du seks fod høj og ser helt godt ud?

Har du store fødder?

Kan du huske to unge damer med henholdsvis lyserød og blå cardigan og sort og grå nederdel?

Har du ladet en af disse prøve din støvle?

Har du sammen med en ven båret pigerne over en mudret strækning (dem var der vist nogen af på jamboreen!)?

I bekræftende fald må du straks besvare den hilsen, som vi har modtaget fra Margaret og Olwen. Adressen kan du få ved at skrive til postboks 44.

For andre, der ønsker pennevener, har vi også noget: Ialt 11 norske spejdere vil gerne skrive med danske do. Ønsker du forbindelse med fjernere lande, prøver vi gerne at hjælpe dig, hvis du meddele os navn, adres-

se, alder og særlige hobbies. Men hav tålmodighed, det kan tage flere måneder, før vi har svar!

Skriv til

Danske Spejdes Fællesudvalg,
postbox 44,
København K.

25 spejdere

tog førstehjælpsmærket! — — —

I vinter har vi i Suså gruppe, Næstved, haft et førstehjælpskursus arrangeret af to instruktører fra Arbejdersamaritterforbundet. Det var nogle vældig spændende og interessante instruktionsaftener vi havde. Kurset sluttede med en eksamen, hvor alle 25 deltagere bestod. Som tak for hjælpen fra arbejdersamaritterne har vi lovet at stille som ofre, når de skal have øvelse.

KFUM-spejdernes Marselisborgdivision,

der omfatter den sydlige del af Arhus og forstæder, afholdt lørdag og søndag den 8.—9. marts 1958 en vellykket fører-week-end på Arhus kommunale ungdomsnævns lejrhytte »Svampedam« ved Femmøller på Mols, hvor ca. 50 spejder- og ulveførere var samlet til drøftelser om problemer i spejderarbejdet, med festlig lejrbaalsunderholdning lørdag aften og morgengudstjeneste søndag i lejren ved gruppefører, stud. teol. Hans Jørgen Simonsen, foruden fornøjelig travetur i det pragtfulde vinterlandskab.

Divisionschefen, trafikkontrolør Knud Svane, holdt foredrag om den kristne ungdomsbevægelses forventede indsats under den fremskridende rationalisering og automatisering i det daglige liv under emnet: »Vor fremtid i atomalderen« samt trak linjerne op for divisionens stilling og planlagte arbejde.

De interessante gruppeforhandlinger omfattede bl. a. spørgsmål om »Baden Powell og Vorherre« ved distriktsassistent, kommunelærer Jørgen Sietved, »Eventyrets betydning i arbejdet blandt ulveungerne« ved distriktsassistent, kommunelærerinde frk. Minna Sørensen, »Troparbejdets planlægning og gennemførelse« ved tropfører, stud. mag. Kaj Dalsgaard og om »Betydningen af den rigtige ar-

frem til hytten og få del i den skoldhede the og basserne. Søndag morgen fortsatte hiken og først om eftermiddagen kom patruljerne tilbage til byen efter en vandretur på ca. 60 km. i høj sne og med temperaturen langt under frysepunktet.

I denne tid med rige muligheder for slåskamp i sne kan det vist være på sin plads at gøre opmærksom på, at ruderne i spejderhuset koster 12,85 pr. stk.

Knuden

Et bål førtes med rundt på natløbet.

27 patruljeførere og assistenter fra Lemvig egnen har været på et weekend-kursus i Sdr. Houe. Lige fra det øjeblik, G. F. Kristiansen bød velkommen til næste dags eftermiddag, da lærer Elbech sluttede, var spejderne i travl virksomhed med mange forskellige ting.

Der var instruktioner i morse, patruljesærpræg, første hjælp, tovværk og meget andet, der blev talt om Invalidespejderarbejdet og vist nye lege, og så var der alle tiders natløb for de fem mixede patruljer. Det startede sent lørdag aften, og alle patruljerne skulle føre et brændende bål med rundt på løbet. Alle opgaverne var af en sådan art, at der skulle bruges ild for at klare dem, og den havde patruljerne jo ved hånden.

Om søndagen var der også et orienteringsløb på 3 km. Så det var nogle trætte spejdere, der vendte hjem fra kursus, men en stor oplevelse og mange nye fif rigere.

Man låner tre kroner — — —

Spejderne i Gilleleje har et godt trophus, hvor de tre patruljer: Ørnene, Falkene og Hugormene skiftes til at holde deres møder. Efterhånden er huset blevet lidt slidt, og nu skal det altså males op med friske farver. Det koster penge, og penge, det er noget man skaffer.

Tropføreren lånte hver patrulje 3 kroner af tropkassen. Det var startkapitalen, og nu gjaldt det for patruljerne at få »kapitalen« til at vokse. Der blev hittet på og gjort ved. Nogen fandt på at købe gamle flasker til favørpris og sælge dem til dagspris. Andre fabrikerede fuglebure, nogle bagte kager — altsammen til videre forhandling. Et par stykker lånte en jolle og tog fat på at tømme yderhavnen, ikke for salt, men for gammelt jern. De fik adskillige gamle rustne cyklestel på krogen, og det blev altsammen solgt til en produkthandler.

Resultatet af de tre patruljers arbejde er bemærkelsesværdigt, ialt fik drengene en indtægt på 368 kroner. Heraf går dog 3 × 3 kr. fra tropkassen.

En knippel ide, og flot klareret af patruljerne — et trefoldigt leve for spejderne i Gilleleje.

Rumkongressen.

Den 1. rumkongres havde samlet mange deltagere fra alle solsystemets kloder. De mange mærkelige væsener i farvestrålende uniformer kom sejlene ind fra verdensrummet og landede glat i den overdådigt udstyrede konferencsal. Snart efter gik snakken lystigt uden at nogen undrede sig over de få sprogvanskeligheder, der viste sig at være selv for mars- og amagermænd.

De forskellige præsidenter fortalte en hel masse, og da ganen var tør som Sahara kom yndige nymfer fra Venus med bønnedrik, der satte stemningen nok en streg op og fik de forskellige kloders repræsentanter til at ryste op med en meget broget underholdning.

Som det sidste punkt på programmet fyredes hele tre raketter af til solsystemets ære. Derefter steg rumfartøjerne atter op i æteren med den opfattelse, at det havde været en virkelig fin og stilig kongres.

Ja, det var lidt fra patruljeførerfessten i Filip. (Quasch).

Alle tiders bedste tur!

Det er ikke overdrevet, skriver »Ekko«, men stabsturen forleden var noget helt for sig. Lad os begynde med begyndelsen. Vi startede fra basen og marcherede mod øst. I Auning hoppede Fuchs af med sine mænd og udrustning. I Pindstrup hoppede Hillary af med sine folk. De to ekspeditioner skulle nu søge frem mod Sydpolen. Gennem ubarmhjerterigt mørke og vældige sjap-sør kæmpede de modige mænd sig frem. Hvem ville nå først og plante sit flag på Sydpolen? Det blev dr. Fuchs, også kaldet Kaj. På Sydpolen overnatte de vi i en dejlig varm stue og næste morgen blev der serveret varme rundstykker fra bageren i Nimtofte. Sydpolen ligger nemlig uhyggeligt nær ved »Nimtofte møllegård«, og dens befolkning er lige så rare som dem på Djursland.

Nå, men vi skulle jo også tilbage igen - det gik - endda smertefrit.

»Cpjh«.

Musketerernes sidste bedrifter - 40 år efter.

Dette bidrag skyldes, at TA og TF pludselig har fået skrivegrille efter at være kommet til det resultat, at når andre kunne se deres navn i SPEJDER AVISEN, kunne vi vel også. Vi vil derfor berette lidt om, hvad der er sket i troppen i den sidste tid og håbe, at andre også kan få fornøjelse af de fornøjelser, vi har haft.

I oktober havde vi stort 40 års jubilæum med trompetfanfarer og 3 flotte musketerer til at tage mod vore gæster. Ved samme lejlighed indstiftede vi vores takkeorden og overrakte den til 5 gamle musketerkaptajner. Endvidere var der taler af Jens Grane og af troppens stifter, pastor emer. Engsig-Karup, Skanderborg.

bejdsindsats overfor de store spejdere i overgangsalderen« ved distrikteassistent, overlæge Henning Poulsen.

Trods kulden og visse vanskeligheder i forbindelse med frosnen vandtilførsel forstod spejderførerne at indrette sig efter forholdene og gennemførte et festligt og værdifuldt stævne.

Spøttrup:
Svend Age Nautrup
Villy Jensen
Dianalund:
Knud Jørgensen

1. Århus gr.:
Bjarke Lund
Torben Frost
Leif Pedersen

Præstø gr.:
Hans Jørgen Larsen
Niels Witten Hansen
Vagn Andersen
Sten Nørreslet
Hans Jørgen Johansen
Jørgen Felding
Niels Hovgård Nielsen
Bjarne Lindegård
Lars Olsen
Carsten Nielsen

Fur gr.:
Hjalmar Christensen
Mogens Poulsen Bro

Odder gr.:
Jens Christensen
Aage Leth

1. Århus gr.:
Leif Pedersen

Odder gr.:
Svend Bjerg Christiansen

Sct. Lukas gr., Århus:
Mogens Gissel Nielsen
Flemming Mortensen

Ulfborg:

John Sthur Korsgård
Jens Nørby Ebbensgård

1. Århus gr.:

Leif Pedersen
Torben Frost

Sct. Lukas gr., Århus:

Flemming Foss
Finn Sigfusson
Preben Nielsen
Ole Kirk
Jens Rasmussen

PATRULJEOPLEVELSER

En rigtig mandetur.

I sommerferien 1957 tog alle patruljens (3) rolandspejdere vandremærket.

Inden vi startede havde vi væddet med vores troppfører om, at vi kunne tilbagelægge de 125 km på den kortest tilladte tid — 60 timer. Vi startede en torsdag morgen kl. 7,30 fra Fuglebjerg, og da klokken var 12, nåede vi det i forvejen bestemte madsted efter at have tilbagelagt 25 km. Det var i Lyngø brugsforening, hvor Bents søster gav sodavand til de medbragte klemmer. Da vi havde hvilet os en halv times tid fortsatte vi over Sorø til Glumsø. Her købte vi ind til aftensmåltidet, som bestod af »Blå bånd suppe« og bajerske pølser med franskrød. Vi tilberedte maden på en flink landmands mark, og da vi havde svært ved at få ild, kom han med en halv liter petroleum, men så sagde vi stop! Da vi gik ind for at sige tak for venligheden, fik vi et par af konens nybagte kager med på vejen, og så fortsatte vi i øsende regnvejrs de sidste 8 km, inden vi gjorde holdt for natten. Vi sov på et gammelt utæt høloft, og kl. 6,00 næste morgen blev vi vækket af stormens tuden gennem de hullede gavle. Efter en lille rådslagning blev vi enige om at stå op og gå til Herlufmagie. Her spiste vi morgenmad. På et mejeri købte vi mælk

Vores traditionelle efterårssporing havde vi arrangeret som en hike på 52 km rundt om Haslev med 18 spejderopgaver indlagt. En virkelig barsk tur, som dog havde den fordel, at drengene ikke kunne gøre gymnastik hele den næste uge.

Sammen med Claus Daa trop fra Sydsjællands div. havde vi i februar en skovmandsturnering formet som et 12 timers parløb på 42 km i terrænet syd for Tystrup-Bavelse sø. Heri var indlagt forskellige hårde spejderopgaver.

Den sidste store ting, vi har haft var en øvelse fælles med »Peder Ox« og 2 patruljer fra Håseholm i Sverige. Øvelsen foregik i Heseede skov. Resultatet af øvelsen var, at vi fik en patrulje ind som nr. 1.

De tre Musketerer.

»Operation undergrund«.

Fløjten lyder, toget begynder at rulle ud fra Nørrebro station, medens et par spejdere holder døren åben og forsøger at hale patruljeføreren indenbords igen. Jo, der var dramatik og fart over feltet, da Vikingestammen afholdt deres store »operation undergrund« for en tid siden.

Det begyndte med en melding til alle patruljerne om at stille på Peter Bangsvejs station kl. 19,00. Dér købte hver mand en timebillet til s-toget og rullede så afsted. Første opgave var på Valby station, hvor patruljerne skulle finde en melding i papirkurvene. Derfra til Enghave, hvor de i opholdet mellem to tog skulle lave et signalement af en bestemt person. En af patruljerne var så grundig, at de slæbte vedkommende hen på vægten på perronen, så de kunne opgive den helt nøjagtigt.

Signalementet blev afleveret til en »engländer« under uret i Banegårdshallen. Han overrakte patruljerne en nøgle. Det viste sig, at den passede til et af garderobeskabene, hvor der lå et eksemplar af »Det Bedste«.

Ved flittig læsning opdagede patruljerne efterhånden, at visse ord var understregede og fandt derved frem til næste opgave, der bestod i at besøge en af lokomotivførerne og udspørge ham om hans oplevelser.

Sådan fortsatte det under hele løbet med mange opgaver, såsom kimpil, hvor patruljerne måtte se på tingene i det korte tidsrum, toget holdt ved stationen. Lysreklamer, der skulle stedfæstes. Tegneopgaver over sporsystemet på Vanløse station o. s. v.

»Operation undergrund« blev vundet af Jomsvikingerne.

Jylkatting fortæller:

En dag i juleferien gik jeg en tur ud over Langeskanse, og der var jeg så heldig at se og høre en flagspætte arbejde med en kogle, som var kilet ind i en revne i et fyrretræ. Den arbejdede ihærdigt i ca. 10 minutter, og først da jeg rørte på mig, forsvandt den.

Jeg tror ikke, at alle spejdere i troppen har set en spætte i arbejde, og der er ellers god lejlighed til det, for selv i vor lille skov er der mange ting at iagttage, bare man har øjnene med sig.

Hvis man er interesseret, kan man hurtigt få samlet de 25 rapporter sammen, som der kræves til zoologmærket, og jeg synes, at dette duelighedstegn burde være langt mere udbredt, end tilfældet er.

Skulle vi så se at få gang i kludene. For nu, hvor foråret nærmer sig, skulle der være chancer for at opleve mange morsomme og interessante begivenheder i vor opvågnende natur.

(JYL-katting.)

Nyt fra Odder.

Så havde vi bestemt, at man skulle have vandreskjoldet i stabspatroljen, fordi at det ikke skulle være så ligetil at komme i stabspatroljen. Det resulterede i at en del andre også tog vandreskjold. I øjeblikket har følgende vandreskjold: 8 drengene 80 km, 1 dreng 70 km, 7 drenge 50 km.

De første gik for godt 2 måneder siden.

For tiden har vi en løbende patroljekonkurrence igang med flere forskellige ting såsom: ildboring, kontingent, bedste dagbøger, patroljeudstyr i orden, marsmænd o. s. v. Øvelsen har vi kaldt »Klodernes Kamp«.

Syngende Pil.

og ost, og i et bageri fik vi 3 pakker rugbrød. Hvilende op ad et havestakit fortererede vi den sunde, men meget særprægede kost, og det var sikkert ikke helt uden grund de forbipasserende gloede et par tommer efter os.

Næste dag vågnede vi først kl. 9,00, og vi pakkede straks vores bagage og gik til det nærmeste nedjerludslog, hvor vi købte og nedsvælgede hver en liter mælk. Efter dette fugtige morgenmåltid gik vi — i bagende sol — til Skælskør, hvor vi købte tre sodavand og tre halve franskrød, som var vor middagsmad.

Om eftermiddagen blev vi på vejen mod Dalmose indhentet af en af landevejens muntre sønner, og vi gik og fik en rigtig hyggelig sludder sammen. Midt på eftermiddagen kom vores gruppefører kørende for at se, hvor langt vi var nået, og det viste sig, at han havde masser af jordbær med til os, og da vi havde siddet og nydt det lidt, gik vi de sidste kilometer til Fuglebjerget, hvor vi straks smed os i sengene, for hvor var vi trætte; men vi havde gjort det på de 60 timer!

»Ørnene«, Fuglebjerget.

KOM OG SYNG MED!!!

Statsradiofoniens Drengekor
holder stor og munter

SANG- OG KONCERTAFTEN

for ungdomskorpserne
mandag d. 5. maj 1958 kl. 19,30 i
KFUM's festsal, Rosenborggade 15.

Billetter à 1,50 kr. fås hos Viggo
Kirk, Ordrupvej 151, telf. OR-
drup 6268 hverdage 17-19.
(Giro 631.42).

Slå jer sammen og bestil billetter
under ét!

ORDET FRIT

Imellem en masse (ialt 15) fortællinger om forskellige patruljers mere eller mindre selvkonstruerede oplevelser, havde vi i sidste Væbner (marts) den glæde at finde en meddelelse om at patroljekonkurrencen allerede måtte slutte før sommerferien. — Godt det samme!

Ideen var for så vidt udmærket; men hvorfor spille 8 sider på den, når det hele med bedre held kunne klares på 3, idet det nemlig havde været mere rimeligt hver gang kun at bringe det bedste referat, og så eventuelt pointtallene for de andre patruljer.

Nu skal man jo ikke kritisere uden at stille noget bedre i stedet, og vi ville på de resterende 5 sider foreslå, at der havde været skrevet noget mere konkret om patroljeliv, f. ex. som i den gamle instruktionsbog »Patruljeliv«. Eller hvorfor ikke følge linien op fra Roland-Posten og bringe stof i tilknytning til månedens emne.

Staben

Musketererne — Haslev.

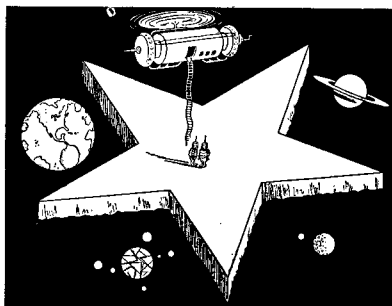
Svar: Vi nøjes ikke med det bedste, men de bedste besvarelser! Mange kommer ikke med.

HØKASSEN

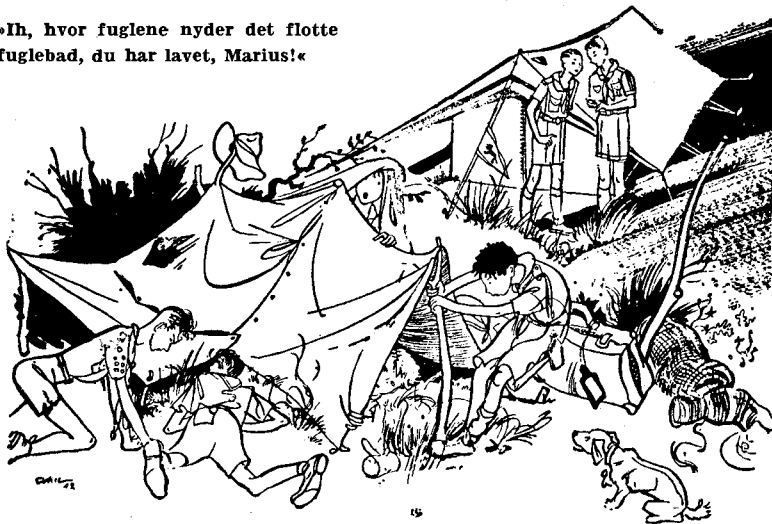

JOHN
BLUTO

»Ih, hvor fuglene nyder det flotte fuglebad, du har lavet, Marius!«

Dette her er der ingen, der vil tro på, når vi kommer tilbage igen!«

Teltrejsning er en øvelsessag, men det er ikke altid, at øvelse gør mester!

»VÆBNEREN«s PATRULJEKONKURRENCE slutter som meddelt i sidste nummer inden sommerferien. Vent ikke for længe med at indsende, hvis I også vil være med!

SENIOR-SPEJDEREN

Flot fyr.

Det er ikke ligegyldigt, hvordan man ser ud. Tværtimod er dit udseende en meget betydningsfuld ting, fordi det er det første indtryk, andre får af dig. Og selvom meget kan reddes i land ved en pæn optræden og dannet tale, så har det første indtryk en evne til at blive siddende. Har du brug for at gøre indtryk? Ja, tænk blot på den dag, hvor du skal søge en læreplads. Hvad tror du den mand, som du skal tale med, først lægger mærke til? Tror du, det nytter meget med en velforberedt tale, hvis du har sorte negle, dårlig ånde eller knæ i bukserne? Jeg kan love dig, at det i hvert fald ikke gør det lettere for dig.

Eller for at nævne et andet eksempel, som du måske bedre vil forstå. Du har truffet en pige, som du synes er det dejligste på jorden. Hvordan vil du vurdere dine chancer, hvis du møder frejdt op med upudsede sko, nusset skjorte og en høstak af hår? Du har sandelig sat dig selv på en hård prøve. For de rigtige piger bryder sig slet ikke om smarte fyre, der ser ud som juletræer, en hårde i filten og braldrer op om deres egen fortræffelighed.

Det er ikke meningen, at »Seniorspejderen« skal være et modeblad, men tag det her som et par små velmente tips, som måske kan give dig en hånd til at blive et pænt menneske, hvad angår det udvendige, som jo altså er din første »kamplinie«.

Den gyldne regel.

VI begynder med det, som ikke koster særlig meget andet end omhu, men til gengæld er det vigtigste - din person. Senere kan vi så siudre lidt om tøj og nobel optræden og hvad der ellers kan være.

Når man er midt i ten-årene, er de fleste drenge plaget af et problem som mange gange næsten er ved at tage livet af dem. Bumserne! I nogle år er man tilbøjelig til at blomstre over hele hovedet med små betændte knopper, der, hvis du kradser dem, har en eminent evne til at brede sig. Der er ingen grund til at fortvivle, for de skyldes et stofskifte i dit blod mens du er ved at udvikle dig til mand, og de skal nok forsvinde igen. Men du kan gøre meget for at forbedre situationen. Og den gyldne regel hedder pinlig renlighed. Vask dig grundigt med god sæbe og tag bad så ofte, du kan komme til det. Hudorme er et andet problem, som ikke overståes med alderen, men til gengæld kan fjernes når som helst, fordi det simpelthen er skidt. Det er fedtaflejringer i hudens porrer,

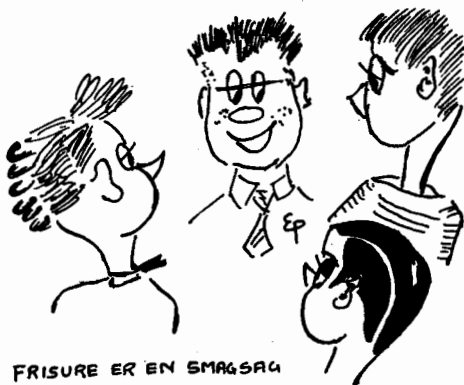
de sidder fortrinsvis omkring næsen, i øjenkrogene og på knæene, men du kan finde dem overalt, hvor du ikke kommer med sæbe til daglig. Kan du ikke få dem væk med vand og sæbe, kan de presses ud og bagefter kan du bade med sprit, så der bliver renset helt ud, mens porrene er åbne.

Der er visse steder på din krop, som har særlig evne til at udsende en meget ubehageligt lugt. Det er armhulerne, skridtet og fødderne. Det kan være sygeligt, men almindeligvis skyldes det blot manglende renlighed. Der er ikke noget forkert eller udannet ved at svede, det er en naturlig funktion, som udskiller stoffer af legemet, men når de er kommet frem på overfladen, skal de selvfølgelig fjernes. Vask dig grundigt hver dag og især på disse steder - vask dig lige så grundigt på lejr, hvor renlighed ofte forsvømmes i uhyggelig grad.

»Katastrofale« følger -!

Tænderne er også et vigtigt kapitel. Du har skiftet dem for nogle år siden og det er de sidste, du får gratis! Tandbørstning morgen og aften må være dit faste program. Fra dagbladsannoncerne ved du sikkert, hvilke katastrofale følger dårlig ånde kan have! Nå, det går nok næppe så galt, men grimme tænder og os ud af munden er bestemt ikke til din fordel.

Selvom man har snavset arbejde, er det ikke umuligt at holde neglene i orden, det kræver bare lidt slid. Men det er det værd. Hold neglene rene og korte, fjern neglerødder og død hud, som samler sig fornedet. Brug en stiv neglebørste og sæbe til at

skrubbe med. Bruger du en skarp kniv at rense dem med, ødelægges neglebåndet under neglen og de bliver hurtigt sorte igen. Brug en særlig neglerenser eller en spids pind.

Så har vi håret, som også kræver en omhyggelig behandling. Om man foretrækker anderumpe, Sinatrahår, calypsofrisure, karse eller en normal, stilfærdig frisure er en smags-sag, men under alle omstændigheder ser det farligt ud med tjavser i nakken og ved ørene. Hold dit hår kort og vask det hver uge. Brug en ordentlig kam og hold den ren også.

Er du begyndt at barbere dig? De første gange er det spændende og man behøver så-mænd ingen blad i maskinen. Men en ordentlig barbering kræver en grundig ind-sæbning, så går det lettere med mejningen. Sju-sker du med ind-sæbning, vil du uvægerlig skære dig. Og er din maskine så ikke holdt ren, men rusten og snavset, risikerer du be-tændelse i rifterne.

Det er selvfølgelig rart med en flot skik-kelse, og ved gymnastik og idræt kan man holde den vedlige. Men det er ikke os alle-sammen, der fra naturens hånd er Tarzan'er med brede skuldre og svulmende muskler. Heldigvis er det heller ikke nødvendigt. For det, som virkelig tæller blandt mennesker - og som pigerne lægger mærke til - er en frejldig holdning, et åbent blik, et muntert smil og først og fremmest et velplejet ydre.

Seniornyt fra Islev II.

Dennegang vil vi så fortælle om vores »Hytte« og materiel m.m. »Hytten« er det bageste rum i en førers udhus, hvor vi har indrettet os på følgende måde: Af gamle pakkassebrædder og masterne fra vores tid-ligere tømmerflåde, er fremstillet et dejligt solidt bord. Ligeledes har vi af masterne fået fremtryllet en højsædestol, og en hyde til vores patruljekasse. I patruljekassen findes en pengekasse og regnskabsbog - kartotek

over troppens medlemmer - en budstik af ben og dagbogen. Til at skrive i dagbogen med, har vi forskellige tuschflasker stående i patruljekassen, således at de forskellige med-lemmer har hver sin farve. Desuden har hver S. spejder lavet sig en stol af rafter ell. gamle tønder, samt et ølkrus. Dette ølkrus skal kunne rumme $\frac{1}{2}$ ltr. og have låg, ellers må den enkelte selv udforme det, og fremstille det af hvad han synes for godt. Disse krus hænger oppe på loftsbjælkerne, og tages ned, når der serveres »mjød« til råds møderne. Øltønden står i det ene hjørne, og på væg-gene hænger vore trofæer fra forskellige lejre og ture, samt signalhornet. Endvidere har vi tegninger og fotografier hængende fra for-skellige oplevelser i lejr m.m. Det var i store træk »Hytten«. Vi har også en prærieskon-neret - vores kærre - den er blevet til på følgende måde: På en skrotindsamling ind-kom der fire meget små hestevognhjul med aksler. Vi blev forelskede i dem, og på en række møder og ved brug af pakkassebræ-dder, fik vi en prærieskonneret ud af det. Den er siden blevet brugt flittigt. Troppen råder også over 6 kanoer, som S. spejderne selv har lavet. For 3-4 år siden var der 2 drenge, der sejlede i opskårne blikktønder, og 2 S. spej-dere begyndte straks at spekulere på, om man ikke kunne fremstille en rigtig kano af 2 blik-plader, ved at nitte dem sammen, og tætte den med beg. Forsøget lykkedes, der blev fremstillet 2 kanoer, og de blev brugt på et week-ends, og var sidst med på tømmer-flådesejlads, hvor vi tilsidst sænkede dem.

Sidste sommer besluttede vi at tage på kanotur, og som naturligt var, gik vi selv igang med at bygge 8 kanoer, kun de 2 blev aldrig færdige. Kanoerne kostede ca. 30-35 kr. pr. stk. De er lavet af to $\frac{1}{2}$ mm jern-plader, som nittes sammen - foldes i enderne - nittes sammen på midten - så sættes der spanter i og kanter af træ - males og tættes med beg. De kan rumme 2 mand med bagage, men der kræves lidt øvelse for at sejle med dem. De 2 mand i kanoen udgør 1 hold - de klarer sig selv med proviant - kogesæt - poncho - og personligt udstyr. Troppen har spade - økse og signalhorn med. Kanoholdet laver selv sin mad, så S. føreren har kun at give besked (blot til den ene af holdet), og så selv komme med.

Vi kommer igen næste gang, med lidt om vore pinseture, og den første sommerlejr.

Med senior - spejderhilsen

»Snanphanerne« Islev Gruppe.

- Vi tabte nok - fordi vi holdt os langt fra snydet og fra løgnene. Det er da en slags sejr i nederlagets dom.

Eliith Olesen i »Sankt Georgs Hær.«

Den 2. københavnerdag.

Efter den vellykkede københavnerdag i januar, hvor københavnske rovere og s-spejdere sammen med kammerater fra Sveriges KFUM-scouts gæstede Kofoeds skole og Frihedsmusæet og sluttede med en broget aften i KFUM, indbyder Københavns distrikt nu til den 2. Københavnerdag, som bliver søndag d. 20. april. Endnu vil komiteen ikke røbe programmet, men der hviskes om et besøg på et af de danske filmselskabers ateliere og en broget aften, hvor en mand, der har været i en af verdens tyndest befolkede egne, vil fortælle og vise film. At amatørafdelingen »stjerner i svøb« også står på programmet er næsten givet.

Forresten vil distriktets seniorudvalg gerne i forbindelse med s-spejdere, der dyrker musik i den lettere genre, for at prøve at danne et band. Nærmere meddelelse om arrangementet udsendes til distriktet, men s-spejdere og rovere fra omegnen eller fra provinsen, som tilfældigvis opholder sig i København på det tidspunkt, er velkomne og kan få nærmere besked ved henvendelse til en Københavns gruppe.

Points i påsken.

Har du meldt dig til primitiv træning i påsken, skal du huske at få noteret 4 point på dit pointkort af kursusleder.

Deltagelse på Forberedende flokførerkursus, handicraftkursus eller kristendomskundskabskursus giver 2 point, som noteres af kursuslederen.

Husk løvrigt, at tager du på seniorlejren på Houens Odde i juli, tjener du 4 point og Rolandlejrene giver 2 point.

Hvad med sommerlejren?

I er måske i fuld gang med at forberede s-troppens sommereventyr, eller er I stoppet overfor vanskeligheden med at få ferien til at passe, så alle kan komme med? Lad være med det, prøv at lægge hovederne i blød for at overvinde problemerne. Med lidt opfindsomhed kan I sikkert lave noget, hvor i hvert fald de fleste af jer kan være sammen, og sommerlejren er så absolut højdepunktet af året - også for seniorspejdere. Den halve fornøjelse er planlægningen med de tusinde små detaljer at huske og finde ud af, så vi vil ikke servere færdigstrikkede planer, men kun lige nævne et par ideer, I kan plukke af.

Invitationer til at være med

Korpsets seniorlejr på Odden i juli - omtalt i februar. Rolandlejrene - som også er noget for de yngste s-spejdere. Svensk Kanolejr - som nævnt i februar indbyder Sveriges Scoutforbund os.

Noget, som s-troppene selv kan arrangere

Vandrehike - med grejet på ryggen ad interessante ruter. Vestkystens klitland, Hærvejen, Bornholms søregne natur, grænseegnene og Fyens herregårde er uovertrufne.

Kærretur - hvis man foretrækker at læse udrustningen på sådan en svend og hale den rundt i land og rige. I oplever mere på blvejene.

Kanohike - man kan låne eller leje kanoer. Gudenåen og Susåen er bedste ruter. En kanohike kræver nogen færdighed.

Knallerthike - en ny mulighed, som fører én vidt omkring. Men lad jer ikke gribe af motordille. Parker »dyrene« en dag og oplev naturens stilhed.

Sejlads - eller langturstroning. Med al det vand, der omgiver vort land, burde vi måske mere husvant til søs. Fartøj kan måske skaffes, hvis man er lidt hittepåsom. Sjælland rundt, Sydfyns øhav, Smålandshavet eller Øresund mellem Sverige og Danmark er yndede ruter. Sejlads kræver erfarne folk med.

Udlandsrejser

Jamboretter - holdes der stadig rundt omkring. Indbydelserne omtales i vore blade, når de indløber. Ellers spørg KK.

Norge - har altid været det foretrukne land for danske spejdere. Den pragtfulde natur byder os uforglemmelige oplevelser og prima spejding. Vi har flere norgeseksperter, der kan hjælpe jer med planerne. Eller skriv til Norsk Turistforening, Oslo.

Sverige og Lapland - ligner i mangt og meget Norge, men har alligevel sit særpræg. Värmlands søer, Smålands skove og fjeldene ved Kebnekejsen vil man aldrig opleve mere storslået i Skandinavien.

Tyskland - er atter kommet med som ferieobjekt. Vandrebvevægelsen har hjemme i Tyskland og på trods af den store kursforskel vil de gode herberger og andre fortrinlige ordninger for vandrere give mulighed for en billig ferie.

Spejderliv er friluftsliv -

denne sætning gælder ikke mindst for seniorspejdere. God tur i sommer og god lejr - enten det bliver en lille to-mands lejr eller en større sommerlejr.

Depotet har udstyret

Soveposer

Krøldspose, stoppet med thermould. God facon med hovedpude, fodstykke og ekstra lang lynlås.

170 cm **44,50** 185 cm **49,50**

Halvdunspose, syet af nankin. En knagende stærk pose, der kan tåle en ublid behandling.

170 cm **80,00** 185 cm **85,00**

Husk lagenposen, den er hygiejnisk og skåner soveposen.

200 x 70 **10,25**

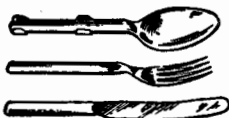

Spisesæt

Emalieret, to tallerkener + krus, grøn og creme **5,00**

MEPAL plastik tallerkener, flad eller dyb, gul og grøn **3,25**

MEPAL kop, 8 cm i diameter **2,00**

Spisebestik

Engelsk model, aluminium **3,00**

Svensk armémodel, rustfrit stål **5,85**

Ny, moderne facon, rustfrit stål ... **6,50**

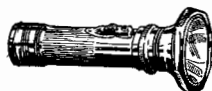

Korttasker

Spejdermodel i oksehud med kvadreret celluloid på begge sider. Bæres i snøre **9,50**

Patuljeførermode i oksehud med læderbagside og kvadreret celluloid foran. Skulderrem af læder **13,50**

Førermode, stor, med to rum **25,50**

Stavlygter

Hongkong stavlygte, forniklet messing. 80 mm reflektor, der giver en meget kraftig og samlet lyskegle. Focusindstilling, morsekontakt og sprærring. Plads til to reservepærer i bunden.

2 cel. **12,50** 5 cel. **19,50**

Meisrygsække

Junior-meis med 40 cm meis og tre udvendige lommer **42,50**

Junior-meis med 40 cm meis, tre udvendige lommer, ekstra stort låg med to forstærkerremme ... **52,85**

Herre-meis med 44 cm meis. Samme kvalitet og udførelse som ovenfor **56,50**

Vandkunsten 12
København K

Central 7616
Giro 27216

RÅDSKLIPPEN

KÆRE ULVE!

Så er vi atter midt i foråret og alle Danmarks raske grønne ulve træner nu igen ude i mark og skov for at dygtiggøre sig og samle nye friske kræfter. Mange af jer skal på det helt store eventyr til sommer, nemlig ulvesommerlejren, og måske bliver det jeres aller-sidste, hvis I nu er ved at nå den alder, hvor I skal rykke op i troppen til efteråret. »Lyt nu engang I gamle ulve« - fik I det ud af ulvetiden, som I havde sat jer som mål? Ellers er der endnu tid til at indhente det, hvis blot du tager fat med det samme, for I vil da gerne rykke op i troppen og vise de ældre spejdere der, at dygtige det blev I i ulveflokken - se blot på uniformen må I kunne sige til de ældre spejdere, andenstjerneulv - begge øjnene åbne - det har vi da, og duellighedstegn, dem har vi også taget en del af, kig blot på højre arm; eller hvordan er det med dig - er der ingen tegn?? - ellers kan det nås endnu og vi går i gang med det samme, ikke?

God jagt!

Den gamle ulv.

Rådsklippens adresse:
KNUD-ERIK HJELSTED,
Vestergade 13,
Svaneke.

En dejlig dag

havde vi søndag den 26., da vi var på kælketur. Vi mødtes kl. 9, og dagen begyndte med, at vi skulle fange to biltyve, som om lørdagen i stjålet bil var stødt mod en lygtepæl, lige hvor vi mødtes. Tyvene var flygtet i såret tilstand, og af blodspor i sneen, skulle vi prøve, om vi kunne fange dem. Sporene førte os til Høskoven i Viby, og »tyvene« viste sig at være to flokførere Ras og Møller. Undervejs så vi flere harer, som pilede af sted over sneen, og inde i skoven så vi 7-8 fasaner. Vi havde brød med til fuglene, og da vi lagde det ud, opdagede vores flokfører en due, som var sønderrevet af rovfugle.

Nå vi skulle i gang med at kælke, og her i Høskoven er der en fin kælkebakke, så vi morede os dejligt.

Da vi var trætte af at kælke, blev vi delt i hold, og der blev arrangeret en rask lille sneboldskamp, og derefter gik turen hjemad. Vi var alle godt trætte og sultne, men en dejlig tur havde det været.

Med ulvehilsen

Rama, »Baloostammen«, Aabyhøj,

Spejdernes dag i Holbæk, søndag d. 19. jan. 1958.

Vi startede med at modtage gæsterne fra Lyngby og Asnæs, og her vil jeg samtidig sige dem tak, fordi de ville komme herved. Vi gik så igennem byen op til kirken med orkesteret i spidsen. Bagefter samledes vi alle på KFUM og spiste vores medbragte mad. Kl. 12,15 havde vi så byløb med 7 poster for hver af ulveunger og spejdere, hvor Lyngbys spejdere og ulveunger vandt løbet. Kl. 3 sluttede byløbet, og igen samledes vi på KFUM til en stor drengefest, hvor vi havde en dejlig og sjov underholdning af Lyngbys spejdere. Kl. 4,30 sluttede festen, og vi tog afsked med vore gæster, som så kørte hjem efter en god søndag.

Med venlig ulvehilsen fra *Hathi*
Waingungastammen, Holbæk.

Månedens flok.

Her ser I en flok ulvebrødre med gule tørklæder, ved I, hvad det er for nogle? Det er ulveunger fra Metodistkirkens spejdere, som er en landsdivision af korpset. Vi er fra København og hedder Willerup flok, opkaldt efter den mand, der stiftede Metodistkirken i Danmark for netop 100 år siden.

Vi er fotograferet på trappen ned til vort floklokale, hvor vi har dekoreret med jungledyr, færdselstavler, hjortehorn, Shere Khan skind og andre ting.

Vi slutter vor lille hilsen med et:

»Vi er af et blod, du og jeg«.

Lidt sjov til påsken.

I påsken spiser vi allesammen en masse æg, men det gør vi jo også til hverdag, men i påsken vil vi gøre lidt mere ud af det ved at gøre æggene lidt mere festlige. Du skal bruge nogle nye og friske æg og ikke for små. Du skal bruge vandfarver, en tube klister og noget crepepapir.

Vask æggeskallen ren, og når den er helt tør, farver du et ansigt eller lignende på med vandfarver. Når vandfarven er tør, kommer du lidt klister på, hvor du ønsker, håret skal sidde, dette kan eventuelt laves af crepepapir, men du kan også male det på. Derefter former du en hat eller en hue, som du så klitrer på. Kig nu godt på tegningerne af såvel »æggeansigter« som huer og hatte, og jeg er sikker på, at du vil få et festligt påskebord.

God »påskejagt«

Lone Wolf.

Rama-flokkens week-end.

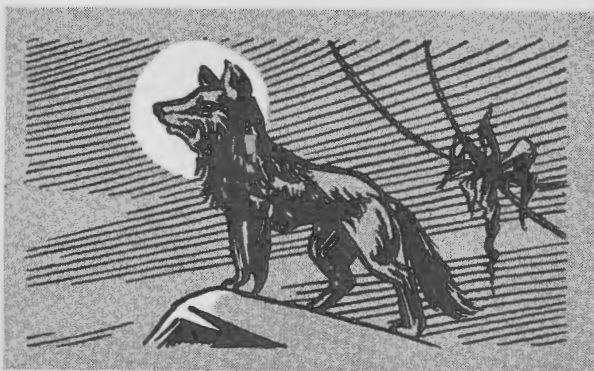
Jeg tror bestemt, at alle i flokken vil skrive under på, at vi havde en dejlig weekend i Sct. Georgsgildets spejderhus i Hammersholt ved Hillerød den sidste lørdag-søndag i ja-

Junglens dyr:

AKELA

— den gamle ulv.

Flokkens vise fører, der kalder til samling om rådsklippen.

nuar. Vi startede fra Virum st. lørdag eftermiddag, kørte til Hillerød og travede med fuld oppakning til Hammersholt.

Da vi havde pakket ud, spiste vi vor medbragte mad, fik en kop the og et stykke kage og hyggede os nogle timer med prøvetagninger, lege og fortælling. Da vi endelig kom til køjs, var der en del skæg og ballade! Da vi vågnede næste morgen, lå vi først et kvarters tid, for det var hundekoldt, men efterhånden blev vi da vasket nogenlunde og fik børstet tænder.

Efter morgenmad og en kort morgenandagt ved gruppeførelsen, gik turen ud i junglen. Jeg ved ikke noget bedre end skoven ved vintertid. Vi legede bl. a. en leg, hvor vi blev delt i to partier og fik bånd på armene. Vi skulle finde Kongens ankus og bringe den til lejren. Det var spændende. Vi sluttede af med en sneboldkamp.

Stabspatruljen havde lavet sødsuppe og forloren hare til os, så vi var godt tilfredse, da vi tog fat på hjemturen mod vor lille by.

Stor Ulvehilsen

Jacala
Rama-Flokken
Virum

Willerup flok - København
MS: Jacala - Jens Tønnesen,
Buldeo - Hans Molbæk, Sona
+ Steen Blücher, Mowgli -
Mogens Koefod, Mao - Stig
Wedsmann, Kaa - Ove Jensen

»Bavnens Brødre«, Enghave-
Baynehøj gruppe - Vesterbo
div.: Rann - John Andersen,
Sona - Kent Erik Nielsen.

Waingunga-stammen - Kors-
lykke flok: Sambhur - Finn
Laursen, Mysa - Arne Krog.

Taastrup flok - Hedebo div.:
Jacala - Iver, Rann - Jens
Folmer.

Samuel flok: Darzee - Tom
Frederiksen, Graabor - Jør-
gen Friis Klausen, Rikke - Ric-
hard Petersen, Mysa - Alf Old-
ager, Sahl - Kurt Bang.

Rama-flokken - Virum: Won-
tolla - Claus Kildegaard, Jaca-
la - Carl Erik Kühl, Ferao -
John Jensen, Peter Bantz.

Skjalm Hvides 1. flok - Sorø:
Gråbor - Kjeld Arnth.

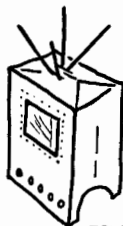
Stort W-A-U - og til lykke!
Lange Wuf!

PROFESSOREN

PÅ VEJ TIL MARS STOPPER VOR VEN
PROFESSOREN OP UDE I VERDENS-
RUMMET FOR AT VISE, HVORDAN DU KAN
LAVE MARSMASKER OG ILMASKER
TIL DIN EGEN MARSTUR.

DU SKAL BRUGE POSER - SÅ STORE, AT
DU KAN TRAKKE DEM HELT NED OVER
HOVEDET. PRIK HUL TIL ØJNENE OG
MAL MED PLAKATFARVE. SKET EVT.
ØRER, SKÆG, HÅR, HORN ELLER LIGN.
AF PAPIR PÅ. RUMDRAGTSHJELMEN
ER FORSYNET MED „RUDE“ AF CÆL-
LOFAN OG „ANTENNER“ AF PIPE-
RENSERE. FIND SELV PÅ FLERE IDEER.

TORBEN SOBORG

Den nysgerrige ulv -

maler i denne måned sine på-
skeæg røde, fordi han er i rød
bande, og han mener, at det er
godt, at der ikke er noget, der
hedder skotskternet bande for

Til frimærkeindsamlingen

Da vi på grund af en misforståelse endnu ikke er blevet tilmeldt frimærkeindsamlingen, vil vi gerne gøre det nu.

Vi er endnu kun 15 ulve i flokken, så derfor er vi jo endnu ikke så mange til at samle, men vi gør vort bedste. Indtil nu er vi nået op på 1475 stk.

Akela, Baloo og Raksja har nemlig lavet det som en bandekonkurrence, det sætter jo endnu mere blod på tanden.

Desuden får vi præmie for at vinde i lege og opgaver, det er en kuvert med 30 frimærker.

Da vi har fået en idé, som vi selv synes er »geniale«, håber vi, at den kan bringes videre.

Vi poster alle vore breve med 2 el. 5 øres frimærker og beder adr. gøre det samme, samtidig med at de returnerer vore. På den måde får vi ekstra gang i indsamlingen.

Med ulvehilsen

HATHI's STAMME,
FIRKLØVERET, ROSKILDE

Else Dreyer Sørensen,

Bente Thomsen,

Hanne Lund,

Saa er vi allerede midt i foråret, og de engelske ulveunger er allerede i skarp træning med iagtagermærket og naturvenmærket. Er du i gang??

Fastelavnstesten i St. Gørans flok, 3. Dybedals venskabsflok i Malmø.

Carsten Hansen fra Grøndalsvænge flok har indsendt i alt 185 navne fra februar konkurrencen om de fleste geografiske navne ud fra ordet »konstantinopolitanerinde«; hvor mange fik du??

(LØSNING: B - JUPITER - MARS).

MED FORGIFTEDE PILE

FORTSAT FORTÆLLING AF M. I. BAUMANN

Bayo fører de fremmede ud af mørket.

»Jamen, jeg vender heller ikke tilbage,« svarede Bayo smilende. »Jeg tager med jer til llolu.«

De var målløse.

»Jeg har meget at lære,« fortsatte høvdingesønnen. »Der er noget galt fat i Osuka, og jeg har følt det lige siden, jeg var en lille dreng. Der hersker en ulidelig frygt, en rædsel for noget usynligt. Afgudspræsterne forfølger og forgiver mange uskyldige mennesker. Det hemmelige råd bringer pludselig døden over intetanende folk. Det er som stadig at leve i en regn af forgiftede pile! I har talt og sunget om noget, jeg aldrig før havde tænkt mig. I har omtalt mange mærkelige ting. Jeg har meget at lære, og når jeg er bleven rigtig dygtig, vender jeg tilbage til Osuka og fortæller andre om det.«

De prøvede at overtale ham, men alt var forgæves. Kanoen blev skubbet ud i floden; om bord var een dreng mere, end da den i går morges sejlede op ad floden.

I fire år gik Bayo i den kristne skole i llolu og legede og arbejdede som de andre drenge og blev til sin tid også medlem af *awon scouti*. I alle disse år havde han ikke set en eneste af sin familie, men det fik ham ikke til at vige fra sit mål. Mere end en gang havde man tydeligt ladet ham forstå, hvor farligt det ville være for ham at vende tilbage til sin stamme; forfølgelser og muligvis også døden ventede ham sikkert.

Men Bayo havde taget sin bestemmelse. Kunne den lykkes, som var kommet ind i hans liv, ikke bringes til Osukas befolkning? Han var i hvert fald besluttet på at gøre et forsøg. Han tænkte på den forskel der ville blive i hver eneste hytte, i hver lille familie, hvis han kunne få dem til at se alt med disse vidunderlige, nye øjne.

Da afrejsens dag endelig kom, ville alle spejderne, og der var mange nu, følge ham i kanoer så langt som muligt. Bayo sad sidste gang blandt sine kammerater, som han havde haft så mange strålende oplevelser sammen med, og ønskede, at rejsen aldrig ville ende.

Ved landgangsstedet stod han smilende og bad dem om ikke at følge med længere. De ville først ikke høre på ham, men da han nægtede at gå et skridt videre, før de alle var i kanoerne igen, måtte de meget modstræbende skubbe fartøjerne ud i floden uden ham i deres midte.

Bayo gik alene ind i urskoven. Han gjorde intet forsøg på at skjule sin tilstedeværelse, skønt han vidste, at skoven altid var bevogtet. Ivrigt lyttede han efter trommernes dumpe drøn, der foralte ham, at hans ankomst blev meldt i Osuka. Han kom nærmere nu og genkendte de gamle steder. Trommerne hamrede højere, men stadig var der ikke et menneske at se. Endelig trådte han ud i lysningen, hvor majsen voksede som en lysegrøn stribe mod skovens mørke baggrund. Hvor kendte han stedet igen. Der lå klyngen af rørtækkede hytter, som var hans hjem, – men hvor var alle beboerne henne?

Bayo ville gå videre, men fik kun taget to skridt, så mærkede han et par stærke arme, som greb om ham bagfra. Fire kraftige krigere sprang frem fra det høje græs og bandt ham forsvarligt. Bayo gjorde ingen modstand, men hans forhåbninger faldt til jorden. »Sådan blev altså velkomsten i mit hjem,« tænkte han bedrøvet, »mine venner i llolu havde ret.« Han blev ført foran høvdingen Ologunde som fange. Far og søn stirrede et øjeblik på hinanden. Den ene, hvis ansigt var furet af tusinde rynker, var bitter og vred; den anden stod rolig og værdig.

»Hvorfor vender du tilbage hertil? Du er en forrædder, som kun ønsker at bringe mig i hænderne på dine hvide venner.«

»Aldrig, far! Betragt mig blot som din søn og lad mig fortælle dig om...«

Men to afgudspræster sprang frem mellem fangen og høvdingen og arbejdede ikke blot sig selv men hele befolkningen op til et grænseløst raseri mod drengen.

»Hør I mænd i Osuka! Er denne Bayo andet end en overløber. Fuglene, som han fløj sammen med til byen, har drevet ham fra sig igen, og han kommer krybende tilbage som en elendig rotte. Det er åndernes vilje, at han skal dø.«

»Dø! Dø!« råbte folket ophidset.

(Fortsættes næste nr.)

KIM som
raketekspert.
TORBEN SØBORG

5804

WIG & WAM HAR FUNDET ET AGERN
OG MED 2 PIBERENSERE
FORVANDLER DE DET TIL EN STRUDS;
MEN DET KAN DU OGSÅ

SLÅ ET DOBBELT
HALVSTIK PÅ ENDEN AF
EN HALV PIBERENSER
OG PRES DET TÆT
SAMMEN - BOR HUL I
AGERNET OG STIK
HALSEN IND DERI

DERPÅ
TAGER DU TO HALVE
PIBERENSERE; EN
STUMP AF HVER SLÅR
DU OMKRING DEM SOM
VIST PÅ
TEGNINGEN

RESTERNE AF RENSERNE
LAVER DU HALEFJER AF
OG ANBRINGER
TIL SIDST BEN OG
HALE LIGESOM
DU ANBRAGTE
HALSEN

SOM
SÆDVANLIGT
ER WAM
UHELDIG OG
WIG LER
SKADEFRO,
DA WAM
BLIVER
NAPPET BAGI AF
DEN DUMME

STRUDS

Spejder-Bladet

Væbneren

APRIL
4
1958

UDGIVET AF KFUM-SPEJDERNE I DANMARK

Redaktion: Carl Chr. Jensen, Engtoften 5,
Sønderborg . Tlf. 0 44 - 2 35 84

Ekspedition: KFUM-spejdernes korpskontor,
Amallegade 24, København K. . Tlf. Byen 93 63

Oplag: 19.000 . Udk. 10 gange årligt . Pris: 7,00

Trykt i Aarhus Stiftsbogtrykkerie A/S